

Ikt.sz.: AIB/128-1/2013.

AIB-43/2013. sz. ülés
(AIB-220/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottságának**
2013. október 14-én, hétfőn, 9 óra 1 perckor
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	4
<i>Az ülés résztvevői</i>	6
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	8
<i>a) A Kúria 2012. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében címmel benyújtott beszámoló (J/11282. szám); általános vita; b) A Kúria 2012. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében címmel benyújtott beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám); döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról</i>	8
<i>Dr. Darák Péter szóbeli kiegészítése</i>	8
<i>Kérdések, vélemények, reflexiók</i>	11
<i>Dr. Darák Péter válaszai, reflexiói</i>	16
<i>Szavazás a J/11282. számú beszámoló általános vitára alkalmasságáról</i>	17
<i>Szavazás a bizottsági önálló indítvány benyújtásáról</i>	17
<i>a) Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2012. évi beszámolója címmel benyújtott beszámoló (J/12076. szám); általános vita; b) Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2012. évi beszámolója elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám); döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról</i>	18
<i>Dr. Handó Tünde szóbeli kiegészítése</i>	18
<i>Kérdések, vélemények, reflexiók</i>	22
<i>Dr. Handó Tünde válaszai, reflexiói</i>	32
<i>Szavazás a J/12076. számú beszámoló általános vitára alkalmasságáról</i>	34
<i>Szavazás a bizottsági önálló indítvány benyújtásáról</i>	34
<i>a) Az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló rendelettervezet vonatkozásában a szubszidiaritás elve érvényesülésének vizsgálatáról, valamint az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés (J/12694. szám); b) Az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló rendelettervezet vonatkozásában a szubszidiaritás elve érvényesülésének vizsgálatáról, valamint az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat (J/12695. szám); az Európai ügyek bizottságának önálló indítványa; együttes általános vita</i>	34
<i>Dr. Hörcsik Richárd szóbeli kiegészítése</i>	34
<i>Hozzászólások</i>	35
<i>Dr. Hörcsik Richárd válaszai, reflexiói</i>	40

<i>Szavazás a J/12694. számú jelentés általános vitára való alkalmasságáról</i>	40
<i>Szavazás a H/12695. számú határozati javaslat általános vitára való alkalmasságáról</i>	41
<i>A nemzeti utasadat-információs rendszer létrehozása érdekében szükséges, valamint a rendőrséget érintő és egyes további törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12614. szám); általános vita</i>	41
<i>Dr. Magyariné dr. Nagy Edit szóbeli kiegészítése</i>	41
<i>Hozzászólás</i>	42
<i>Válaszok</i>	42
<i>Szavazás az általános vitára alkalmasságról</i>	43
<i>Egyes jogi személyek átalakulásáról, egyesüléséről, szétválásáról szóló törvényjavaslat (T/12095. szám); döntés bizottsági módosító javaslat benyújtásáról, első helyen kijelölt bizottságként</i>	43
<i>Szavazás bizottsági módosító javaslat benyújtásáról</i>	43
<i>Egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódó más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12617. szám); általános vita, első helyen kijelölt bizottságként</i>	43
<i>Dr. Gáva Krisztián szóbeli kiegészítése</i>	44
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	44
<i>Dr. Gáva Krisztián válaszai, reflexiói</i>	47
<i>Szavazás az általános vitára alkalmasságról</i>	48
<i>A Jobbik képviselőcsoportjának megkeresése írásbeli választ igénylő kérdés megválaszolására tárgyában (AIB-120/2013.); állásfoglalás kialakítása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 61. §-a szerinti eljárásban</i>	48
<i>Hozzászólás</i>	48
<i>Szavazás az állásfoglalás elfogadásáról</i>	49
<i>Az MSZP képviselőcsoportjának megkeresése Balczó Zoltán ülésvezető elnök 2013. október 1-jei ülésvezetése tárgyában (AIB-118/2013.); állásfoglalás kialakítása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 61. §-a szerinti eljárásban</i>	49
<i>Hozzászólások</i>	49
<i>Szavazás az állásfoglalás elfogadásáról</i>	50
<i>Egyebek</i>	50

Napirendi javaslat

1. a) A Kúria 2012. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében címmel benyújtott beszámoló (J/11282. szám)
(Általános vita)
b) A Kúria 2012. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében címmel benyújtott beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám)
(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról)

2. a) Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2012. évi beszámolója címmel benyújtott beszámoló (J/12076. szám)
(Általános vita)
b) Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2012. évi beszámolója elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám)
(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról)

3. A nemzeti utasadat-információs rendszer létrehozása érdekében szükséges, valamint a rendőrséget érintő és egyes további törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12614. szám)
(Általános vita)

4. Egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódó más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12617. szám)
(Általános vita)
(Első helyen kijelölt bizottságként)

5. Egyes jogi személyek átalakulásáról, egyesüléséről, szétválásáról szóló törvényjavaslat (T/12095. szám)
(Döntés bizottsági módosító javaslat benyújtásáról)
(Első helyen kijelölt bizottságként)

6. A Jobbik képviselőcsoportjának megkeresése írásbeli választ igénylő kérdés megválaszolása tárgyában
(AIB-120/2013.)
(Állásfoglalás kialakítása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 61. §-a szerinti eljárásban)

7. Az MSZP képviselőcsoportjának megkeresése Balczó Zoltán ülésvezető elnök 2013. október 1-jei ülésvezetése tárgyában
(AIB-118/2013.)
(Állásfoglalás kialakítása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 61. §-a szerinti eljárásban)

8. a) Az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló rendeletervezet vonatkozásában a szubszidiaritás elve érvényesülésének vizsgálatáról, valamint az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés (J/12694. szám)
(Az Európai ügyek bizottságának önálló indítványa)
(Együttes általános vita)
- b) Az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló rendeletervezet vonatkozásában a szubszidiaritás elve érvényesülésének vizsgálatáról, valamint az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat (J/12695. szám)
(Az Európai ügyek bizottságának önálló indítványa)
(Együttes általános vita)

9. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Cser-Palkovics András (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Papcsák Ferenc (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Gruber Attila (Fidesz)
Gulyás Gergely (Fidesz)
Kozma Péter (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz)
Dr. Molnár Attila (Fidesz)
Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz)
Dr. Szakács Imre (Fidesz)
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz)
Dr. Zsiga Marcell (Fidesz)
Dr. Vejkey Imre (KDNP)
Dr. Rubovszky György (KDNP)
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)
Dr. Steiner Pál (MSZP)
Dr. Ipkovich György (MSZP)
Dr. Gaudi-Nagy Tamás (Jobbik)
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Gruber Attila (Fidesz) megérkezéséig Székyné dr. Sztrémi Melindának (Fidesz)
Gulyás Gergely (Fidesz) megérkezéséig dr. Papcsák Ferencnek (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz) dr. Rubovszky Györgynek (KDNP)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz) távozása után dr. Vitányi Istvánnak (Fidesz)
Dr. Molnár Attila (Fidesz) megérkezéséig Kozma Péternek (Fidesz)
Dr. Szakács Imre (Fidesz) megérkezéséig dr. Vejkey Imrének (KDNP)
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz) távozása után dr. Szakács Imrének (Fidesz)
Dr. Varga István (Fidesz) dr. Cser-Palkovics Andrásnak (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz) megérkezéséig dr. Mátrai Mártának (Fidesz)
Dr. Zsiga Marcell (Fidesz) megérkezéséig dr. Vejkey Imrének (KDNP)
Dr. Vejkey Imre (KDNP) megérkezéséig dr. Rubovszky Györgynek (KDNP)
Dr. Rubovszky György (KDNP) távozása után Gulyás Gergelynek (Fidesz)
Dr. Botka László (MSZP) dr. Bárándy Gergelynek (MSZP)
Dr. Lamperth Mónika (MSZP) dr. Ipkovich Györgynek (MSZP)
Pösze Lajos (független) dr. Vas Imrének (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Darák Péter, a Kúria elnöke

Dr. Handó Tünde, az Országos Bírósági Hivatal elnöke

Dr. Magyariné dr. Nagy Edit helyettes államtitkár (Belügyminisztérium)

Dr. Kisné dr. Szabó Adrienn osztályvezető (Belügyminisztérium)

Dr. Gáva Krisztián helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

Dr. Juhász Edit főosztályvezető-helyettes (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz), az Európai ügyek bizottságának elnöke

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 1 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. CSER-PALKOVICS ANDRÁS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Megkezdjük a bizottsági ülést és a munkánkat. Tisztelettel és szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, meghívott vendégeinket, a kedves érdeklődőket.

Először a helyettesítési rendről: Papcsák Ferenc alelnök úr Gulyás Gergely képviselő urat helyettesíti, Kozma Péter képviselő úr Molnár Attila képviselő urat, Vas Imre képviselő úr Pösze Lajos képviselő urat, Rubovszky György elnök úr Vejkey Imre képviselő urat, jómagam Varga István képviselő urat, Székyné Sztrémi Melinda képviselő asszony Gruber Attila képviselő urat, Mátrai Márta képviselő asszony Vitányi István képviselő urat, Bárándy Gergely képviselő úr pedig Botka László képviselő urat helyettesíti.

Napirend-kiegészítésre javaslat, indítvány nem érkezett, így az eredetileg kiküldött napirendi javaslatot teszem föl szavazásra. Kérdezem, ki támogatja a napirend elfogadását. (Szavazás.) 15 igen szavazattal a bizottság egyhangúlag támogatta.

a) A Kúria 2012. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében címmel benyújtott beszámoló (J/11282. szám); általános vita;
b) A Kúria 2012. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében címmel benyújtott beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám); döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról

1. napirendi pontként kerül sor a Kúria 2012. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében címmel benyújtott J/11282. számú beszámoló, valamint a Kúria 2012. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében címmel benyújtott beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat megtárgyalására.

Köszöntöm a napirendi pont tárgyalásánál elnök urat, és meg is adom a szót szóbeli kiegészítésre a beszámolóval kapcsolatban. Utána természetesen kérdés- és véleménykörre is sor kerül.

Elnök úr, parancsoljon! Öné a szó.

Dr. Darák Péter szóbeli kiegészítése

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alkotmányügyi Bizottság! Örülök annak, hogy ma alkalmam van arra, hogy a Kúria első évi tevékenységéről rövid áttekintést adhassak. Azért fontos ez, mert kiemelt célja a Kúriának, hogy a tevékenysége átlátható legyen, megismerhető, és ez nagyon fontos a törvényhozói oldalról is. Másrészt alkalmat ad egy ilyen beszámoló a számunkra, hogy áttekintsük, meddig jutottunk az első évet követően, és milyen további kihívások állnak előttünk.

Az alaptörvény C) cikk (1) bekezdése a demokratikus jogállam működését a hatalom megosztásának elvére alapítja. Ennek keretében a 25. cikk (1) bekezdése a Kúriát nevezi meg mint legfőbb igazságszolgáltató tevékenységet ellátó szervet, és két fontos feladatot ró a Kúriára: az egyik az egyedi ügyek végleges eldöntése, a másik pedig a jogalkalmazás egységének biztosítása.

Amikor a 2012. év eredményeit összefoglaltam, a 2012. évet a kezdeményezések évének neveztem. Azért tehettem ezt, mert az új szervezeti felállásban 2012. január 1-jétől számos új feladatot, hatáskört és eszközt kapott a Kúria a kezébe azért, hogy a jogegységet megfelelően biztosítani tudja. Ezek az új feladatok, ezeknek a gyakorlati alkalmazása a Kúria bírái és vezetői részéről magas szintű kezdeményezőkézséget és az új megoldások iránti nyitottságot követeltek meg. Megnyilvánult ez az új jogegységi eszközök alkalmazásában, így

a bírósági joggyakorlat-elemző csoportokban, illetve az elvi közzétételi tanácsok munkájában. Emellett továbbra is biztosítanunk kellett az egyedi ügyek időben, szakszerűen és pártatlanul való elbírálását. Azt gondolom, 2012-ben elindultak azok a folyamatok, amelyek által hangsúlyosabbá válhatott a Kúria ítélezésorientáló szerepe és az egységes ítélezési gyakorlat kialakítása.

Említést kell tennem arról a hatáskörről, új hatáskörről, amelyet az Alkotmánybíróságtól kapott a Kúria, ez pedig a normakontroll-eljárások egy részét jelentette: az önkormányzati rendeletek alaptörvényen kívüli más jogszabályba ütközését a Kúria vizsgálta. Azt gondolom, ez a változás szükséges volt, hiszen az Alkotmánybíróság nagy leterheltsége folytán ezen eljárások elhúzódása már a jogérvényesítés lehetőségeit akadályozta.

A törvényben foglalt 90 napos eljárási határidőt a normakontroll-eljárásokban a Kúria minden esetben megtartotta. Színvonalas, világos indokolású határozatok születtek, amelyek az önkormányzati szférában is biztosították a rendeletalkotás körében a jog uralmát. Ehhez a Kúrián hozzáértő önkormányzati tanácsot kellett felállítani, illetve meg kellett szervezni az önkormányzati tanács munkáját.

A tavalyi év természetesen nem választható el az azóta bekövetkezett változásoktól, hiszen 2013 októberét írjuk. Azt gondolom, a tavalyi év folytatásaként valósult meg az a munka, amely próbált hatékonyabb információáramlást megteremteni a szervezeten belül és a jogászok között. A legfontosabb célunk ebben az évben a munka folytatása és az elért eredmények megszilárdítása lesz.

Az egyedi ügyekben gyakorolt hatáskörünk kiemelt feladata maradt az, hogy magas színvonalon biztosítsuk az ügyek lezárását és javítsuk az ítélezés időszerűségét. Azt gondolom, mindkettő az állampolgári jogvédelem fontos biztosítéka. Szeretném hangsúlyozni azt is, hogy az egyedi ügyekben hozott határozataink és eljárásaink mindig ott állnak minden jogegységi eszköz, minden jogegységi határozat és kollégiumi vélemény mögött, hiszen az egyedi ügyekből leszűrt tapasztalat adja meg azt a magabiztos tudást, ami az elvi megállapításokat lehetővé teszi.

Szeretnék példálózva felsorolni néhány olyan jogegységi határozatot, illetve jogegységesítő eszközt, amelyet 2012-ben hozott a Kúria.

Jogegységi határozatot hoztunk a személyes adattal való visszaélés vétség elkövetőjének személyéről; a közterületen szolgálati kötelezettséget teljesítő személy képmásának, hangfelvételének nyilvánosságra hozataláról; illetékügyben az ügyész jogalanyiságáról; külföldi vállalkozás magyarországi pénzügyi fióktelepének perbeli jogképességéről; szavatosságiigény-érvényesítési határidőről; illetve a végrendelet tanújának aláírásáról. Kollégiumi véleményt fogalmaztunk meg a hibás teljesítés jogalkalmazási kérdéseiről; a fogyasztói kölcsönszerződések egyoldalú módosításáról; a büntetőeljárás szabályok hatálybalépésének átmeneti szabályairól; kényszerintézkedés tartamáról; a büntetőeljárás szerinti különjárásra való áttéréseiről; a vád tárgyává tett cselekményről; tartás elmulasztása esetén illetékmegállapítási módról; a biztonságos harmadik ország megítélésének kérdéseiről; illetve a pénzügyi támogatásokkal kapcsolatos perek hatásköri kérdéseiről.

Nagyon jól látszik az összefüggés a jogegységesítő eszközök tartalma és a Kúria által végzett joggyakorlat-elemzés között, hiszen a Kúria elemzőcsoportban vizsgálta a büntetőbíróságok hatályon kívül helyezési gyakorlatát, a fogyasztói kölcsönszerződések egyoldalú módosítását, a pénzügyi támogatásokkal kapcsolatos pereket, a menekültügyi jogszabályok alkalmazását, illetve különböző perjogi kérdéseket. Folytatódtak a hagyományos eszközök alkalmazásához fűződő rendezvényeink; országos értekezleteket tartottunk; véleményyeztük az új büntető és polgári törvénykönyv tervezetét; tanácselnöki értekezleteket hívtunk össze.

Nagyon fontosnak tartom, hogy a Kúria elvi közzétételi tanácsai több mint 7 ezer végső fokon hozott határozatból több száz eseti döntést válogattak ki a Kúria hivatalos lapjában való közzététel céljából, és rendszeresen folytattunk tanácskozásokat az alsófokú bíróságok szakmai fórumaival.

Ahogy említettem, az önkormányzati normakontroll feladatát az Alkotmánybíróságtól kaptuk meg. Az önkormányzati tanács szervezetileg a Kúrián a Közigazgatási és Munkaügyi Kollégiumhoz került beosztásra. 2012 januárjában az Alkotmánybíróságtól 42 önkormányzati normakontrollügyet kaptunk, amelyek között találtunk néhány többéves ügyet is. Az önkormányzati tanács 2012. április 1-jén kezdte meg ezeknek az ügyeknek a feldolgozását, és az előírt törvényi határidőben, 2012 őszére a határozatok mindegyikét elbírálta. Az önkormányzati jogviták döntő része rendeletalkotási felhatalmazás kérdéseihez kapcsolódik, az önkormányzat belső szervezeti megoldásához és döntéshozatali mechanizmusához.

A Kúria vizsgálta – szintén új hatáskörében – az önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettségeinek elmulasztását is, és e körben, miután részletes eljárási szabályokat a törvények nem tartalmaznak, a Kúria határozta meg azokat a részletes szabályokat, amelyeket a joggyakorlóknak követnie kell, nevezetesen, hogy az önkormányzati rendelet pótlását megállapító döntésben pontosan meg kell állapítani, hogy a kormányhivatal milyen keretek között, milyen garanciák beépítésével alkothatja meg a rendeletet.

Az Alkotmánybíróságtól átvett ügyek elbírálását követően 2012. szeptember 1-jétől 2013. április 1-jéig 44 újabb határozatot hozott az önkormányzati tanácsunk. Ebből 35 ügyben törvényellenességet állapított meg, 8 ügyben elutasító határozatot hozott, illetve egyszer rendeletpótlás tárgyában is hozott döntést.

Ha megvizsgáljuk azokat az önkormányzati normakontroll-indítványokat, amelyeket a Kúria elbírált, azt látjuk, hogy abban túlsúlyban szerepelnek a kormányhivatali indítványok. A bírói kezdeményezések aránya egyelőre alacsony, de folyamatosan emelkedik. A 44 érdemi döntésből tehát 38 kormányhivatali és 6 bírói kezdeményezés alapján született. 2013. január 1-jétől jogosult az ombudsman, az alapvető jogok biztosa is ilyen indítványt előterjeszteni. Eddig, 2013 első félévében egy ilyen indítvány érkezett. A vizsgált rendeletek területi megoszlását illetően elmondható, hogy a legnagyobb számban, 10-15 ügyel a főváros, a Fővárosi Közgyűlés és a kerületi képviselő-testületek által alkotott rendeletek kerültek a Kúria elé, illetve nagyobb számú indítvány érintette Pest megyét és Komárom-Esztergom megyét; néhány ügy került a Kúria elé Baranyából, Bács-Kiskunból, Győr-Moson-Sopronból és Hevesből; illetve számos olyan megye volt, ahonnan egyáltalán nem kérték önkormányzati rendelet felülvizsgálatát a Kúriától.

A tárgyköröket illetően, ahogy említettem, elsősorban az önkormányzatok működése volt a slágertéma, tehát szervezeti és működési kérdések. Ezen túlmenően számos ügy érintett építésügyeket, illetve helyi adókat szabályozó önkormányzati rendeleteket, illetve került elénk szociális rendelet, lakás- és vagyongazdálkodásra, vállalkozási tevékenységekre, közterület-használatra és hulladékgyűjtésre vonatkozó rendeleti szabályozás. Elvértve jelent meg a Kúria előtt zajrendelet, taxirendelet, repülőtérré vonatkozó helyi szabályozás. Ezekben az ügyekben a Kúria elvi jellegű megállapításokat is tett. Ezek közül kettőt emelnék ki: az egyik, hogy nem lehet szociális segély feltételévé tenni a magánszféra körébe tartozó magatartásokat, például a tisztálkodást. A másik pedig az új jogalkotási törvénynek az az előírása, amely megtiltja jogszabály szövegének megismétlését a rendeletben. Ezt a Kúria rugalmasan értelmezte, kimondta, hogy a magasabb jogszabályban foglaltak szó szerinti átvételére vonatkozik ez a tilalom, de olyan esetre nem, amikor az adott jogszabály belső koherenciájának a fenntartása végett szükséges a magasabb szintű jogszabály tartalmát érintő szövegrész beillesztése is.

Ugyancsak érdemes felfigyelni arra a helyiadó-ügyben hozott kúriai döntésre, amely az adó mértékét vizsgálva megállapította, hogy az aránytalan, konfiskatórius jellegű adó nem alkotmányos.

Összességében megállapítható, hogy a normakontroll-hatáskör Kúriára való telepítése sikeres volt; problémamentesen illeszkedik a Kúria más tevékenységéhez. Nem alakult ki fölösleges párhuzamosság vagy ellentét amiatt, hogy az Alkotmánybíróság hatáskörében maradt a rendeletek kizárólag alkotmányossági alapú vizsgálata.

Egy esetben fordult elő, hogy az Alkotmánybíróság által már megsemmisített önkormányzati rendeletet ugyanazon tartalommal a képviselő-testület újraalkotta. Ebben az esetben kormányhivatali kezdeményezésre a Kúria megsemmisítette ezt a rendeletet.

Összességében tehát ez a megoldás, amely a normakontrollkörben kialakult, működőképes. Elgondolkodtató ugyanakkor az indítványok viszonylag alacsony száma, annak ellenére, hogy a számítások szerint közel 100 ezer önkormányzati rendelet van hatályban.

Szeretném egy mondattal érinteni a közelmúltban nyilvánosságra hozott középtávú stratégiát, amely távlatibb célokat határoz meg a Kúria működésére, hangsúlyozva azt, hogy azokkal a területekkel kell kiemelten foglalkoznunk, ahol kifejezett jogszabályi parancs nem határozza meg a Kúria működését: ezek a munkaszervezés, a személyzeti politika, a közkapcsolatok és a nemzetközi kapcsolatok ápolása. Azt gondolom, ahogy a Kúriának a szándékaim szerint az eddigi másféléves tevékenysége is a hosszú távú elfogadottságot kell hogy építse, ehhez szükséges egy belső szakmai szerep átértékelése is. Időben kell érzékelnünk a problémákat, és azokról mintaadó módon kell döntenünk.

Köszönöm.

ELNÖK: Elnök úr, nagyon szépen köszönöm.

Rubovszky György képviselő úr Horváth Zsolt képviselő urat helyettesíti, Ipkovich György képviselő úr Lampert Mónika képviselő asszonyt.

Megnyitom az első kört. Bárándy képviselő úrnak adom meg a szót.

Kérdések, vélemények, reflexiók

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Kúriai Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Először is szeretném azt megállapítani és leszögezni, hogy alapvetően az MSZP frakciója úgy ítéli meg, úgy gondolkodik az elnök úr beszámolójáról, hogy az egy lényegében korrekt szakmai beszámoló. Éppen ezért a parlamenti vita során minden bizonnyal támogatni fogjuk a bizottsági javaslat elfogadását.

Ugyanakkor engedje meg, elnök úr, hogy két-három gondolatot megosszak önnel, illetve egy kérést megfogalmazzak.

Egyrészt láttuk a mellékletekben a jogegységi határozatokat, kollégiumi véleményeket és egyéb olyan intézményeket, amelyek a jogegység biztosítását célozzák a bírósági jogalkalmazás vonatkozásában. Én nem is szeretném az okát keresni annak, hogy mi indokolja azt, hogy nincs ebből több a mellékletek között, de én azt gondolom, szerencsés lenne, ha több lenne. Ha elnök úrnak erre van ráhatása, és azt gondolom, ráhatása bizonyosan van, de természetesen tudomásom van nekem is arról, hiszen ismerem a jogszabályokat, hogy nem kizárólag elnök úron múlik az, hogy hány ilyen jogegységi határozatot hoz meg a Kúria, illetve kollégiumi véleményt, s a többi, fogalmaz meg. Én azt tartanám üdvösnek, ha ebből több lenne. Azért lenne ez fontos, hiszen a Kúriának a talán legfontosabb feladatai között említi az alaptörvény, illetve az alaptörvény indokolása is a jogegység biztosítását. Én ezt, megmondom őszintén, a magam részéről lényegesen fontosabb hatáskörnek tartom, mint az egyedi ügyek eldöntését. S ha már kettévált az igazgatási hatáskör és a szakmai felső vezetés a bírósági hatalmi ág vonatkozásában az OBH megalakításával és az OIT megszüntetésével,

akkor, azt gondolom, ennek a jogintézménynek hangsúlyosabban kellene megjelenni a Kúria feladatkörei között.

A másik, hogy a beszámoló vonatkozásában néhány helyen a jövőben pontosabb megfogalmazásokat javasolnék. És ez nem stiláris kritika, nehogy félreértse valaki, mert én azt gondolom, ez nem az alkotmányügyi bizottság feladata, hogy ebben véleményt mondjon. De bizonyos információk nem derülnek ki egészen világosan annak a számára, aki olvassa ezt. Így például – hogy egy példát említsek, és ne húzzam nagyon hosszan az időt – a jelentés említést tesz arról, hogy 24 véleményezésre megküldött törvényjavaslatból 12-re tettek javaslatot, azonban az nem derül ki belőle, hogy melyikre. Tehát én azt gondolom, akkor, ha a Kúria beszámolóját az Országgyűlés megalapozottan kívánja tárgyalni és elfogadni, akkor jó lenne, ha ennél pontosabban tudnánk azt, hogy mire is adjuk majd a reménybeli támogató voksunkat.

A másik – és ez tulajdonképpen egy ezzel kapcsolatos megjegyzés, és kérésem lenne elnök úr felé –, hadd kezdjem, ígérem, nagyon röviden egy elméleti megközelítéssel. Mind a hatalomelmélet klasszikus művelői, mind a mai művelői – de ha neveket akarok mondani, azt mondom, hogy Locke-tól és Montesquieu-tól kezdve egészen a mai gondolkodókig, és itt is többféle irányultságú embert mondok: mondjuk, Petrétei József, Takács Albert, Csink Lóránt, de lehetne tényleg még többeket említeni, Stumpf István – egy dologban egyetértnek: a hatalmi ágak elválasztása vagy a hatalommegosztás, fékek–ellensúlyok rendszere egyet biztosan nem jelent: hogy nincs megfelelő párbeszéd a hatalmi ágak között. Tehát a függetlenség nem a párbeszéd hiányát jelenti, és senki nem kívánta így értelmezni ezt az elvet.

Éppen ezért én nagy tisztelettel javaslom, hogy mivel a jogszabály ezt nem zárja ki, ezért ha a Kúria elnöke nem csupán a kormánynak küldené meg az észrevételeit, hanem az alkotmányügyi bizottságnak is, abból a célból, hogy az itt ülő frakciók képviselői, az alkotmányügyi bizottság tagjai, akik ilyen szempontból közjogi tisztséget töltenek be, szintén értesüljenek arról, hogy a Kúriának milyen észrevételei vannak bizonyos törvényjavaslatokkal kapcsolatban. Én ezt azért tartom nagyon fontosnak, mert ha egy jogszabálytervezetet szeretnénk nemcsak politikai, hanem szakmai alapon is megvizsgálni, hiszen az országgyűlési képviselőknek mindkettő feladata, akkor nagyon nagy jelentősége van annak, hogy a jogalkalmazó, azt tudom mondani, legfelsőbb szinten mit gondol erről. Hogy lássam azt, hogy egy javaslat a Kúriának a javaslata, vagy ha nem a Kúria javaslata, akkor a Kúria azzal a javaslattal egyébként egyetért vagy azt ellenzi. Ez nyilvánvalóan a mi véleményünket is tudja befolyásolni. Én éppen ezért kérném azt tisztelettel elnök úrtól, hogy ha lehetséges, akkor vezessük be azt a rendszert, hogy az alkotmányügyi bizottság ezeket az észrevételeket, javaslatokat megkapja. Jól tudom azt, hogy a kormánynak feladata lenne az, hogy a benyújtott törvényjavaslatokkal kapcsolatban a hatásvizsgálatot feltüntesse, és azokat a véleményeket is, amelyek beérkeztek, nemcsak a Kúria részéről, hanem máshonnan is, ahol, mondjam azt, a jogszabály köröztetése kötelező. De sajnos az elmúlt három évben azt láttuk, hogy nem volt olyan eset, vagy én nem emlékszem olyan esetre, hogy ez a melléklet a részét képezte volna az előterjesztésnek. Éppen ezért én azt gondolom, helyes az, ha egy ilyenfajta párbeszéd, mondom még egyszer, nem a frakciók, hanem az alkotmányügyi bizottság és a Kúria közt fennáll.

S végül, én szeretném azt elnök úrnak felajánlani, hogy amennyiben úgy gondolja, az MSZP frakciója természetesen rendelkezésre áll bármilyen szakmai egyeztetésre, és ha olyan javaslatról van szó, amellyel egyet tudunk érteni, és elnök úr úgy gondolja, hogy a véleményünk érdekes lehet, akkor mi minden segítséget szeretnénk megadni, ami jelenti akár a szakmai segítséget, akár később a politikai támogatásban megnyilvánuló segítséget.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ha jól értem, akkor a kérdés- és véleménykör gyakorlatilag összevonódott kicsit ebben a tekintetben. *(Dr. Bárándy Gergely: Én úgy tudtam, hogy nincs különbség a kettő között.)* Így ennek megfelelően kezelem a továbbiakban a napirend tárgyalását. *(Dr. Bárándy Gergely: Köszönöm.)*

Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Én nem frakcióvéleményt tudok mondani, hanem az alkotmányügyi bizottság jobbikos tagjainak véleményét. Egyrészt előrebocsátom, mivel általános vitáról van szó, átolvasva a jelentést, ezt így támogatni tudjuk az általános vitára bocsátást, és részletesen is kiemelném, mik azok, amiket pozitívnak tartunk, és mik azok, ahol esetleg egy-két kérdésünk merül fel.

Először is, köszönjük azt a beszámolót, amely, úgy gondolom, egyrészt kellően részletes, és engem meggyőzött arról, hogy helyes az az irány, amelyet a Kúria képvisel, és amely a jogegység biztosítását jelenti, amely egyrészt törvényi kötelessége is a Kúriának, de úgy éreztük, hogy ez nem mindig volt száz százalékban így, és néha az ítélkezés inkább elvonta a Kúria idejét talán a jogegység biztosításáról. Én úgy gondolom, a jogegység biztosítása a különböző kötelező és egyéb eszközökön keresztül, amibe akár a körlevelek is beleérthetőek a bíróságok részére, ez egy olyan fontos mankó vagy akár egy kötelező utasítás, formájától függően, amire a különböző szintű bíróságoknak igenis szükségük van, és ebben a Kúriának zászlóshajó szerepet kell vinnie. A beszámoló alapján úgy látom, ebben komoly előrelépések történtek, és ez nagy örömmel töltött el. Jó volt olvasni egyébként a szakmai okfejtéseket is a beszámolóban, tehát nemcsak egyfajta száraz tényadatoknak a felsorolását, hanem úgy gondolom, itt őszinte szembenézések is voltak a problémákkal, amiket meg kell oldani, és különösen jó, ha tudunk erről őszintén beszélni, illetve látjuk, hogy a Kúria is tökéletesen tisztában van azokkal a problémákkal, amelyeket meg kell oldani.

Kiemelnék egy-két fontosabb területet. Szerepel többször az anyagban az igazságos döntés kérdése, tehát az objektív igazságosság mint a kontinentális jogrendszer egyik eleme. Sajnos ez a rendszerváltás után kivételre került a törvényekből, a polgári és büntetőtörvényekből ebben a formában. Én nagyon örülnék neki, és külön örültem, amikor ezt az anyagban olvastam, hogyha a bíróságok valóban abba az irányba mozdulnának el, hogy egyfajta objektív igazság, vagy amennyire lehet, az igazságosság irányába próbálnák elmozdítani az ítélkezési rendszert. Erre sok esetben nagyon nagy szükség lenne, és többször is szerepel az anyagban. Remélem, ez a jövőben erősödni fog.

A hatályon kívül helyezési gyakorlattal kapcsolatos értekezést szintén öröm volt olvasni, bár a megoldás valóban többretű, ahogy az anyag is leírta. Én is úgy gondolom, hogy sok esetben lehet öncélú a hatályon kívül helyezés a bíróságok gyakorlatában, és ahogy az anyag is fogalmazott, az érdemi döntés helyett meghozott. Ez azért is fájó, egyrészt az ügyek elhúzódása miatt, illetőleg egy fölösleges leterheltséget ad egy új, megismételt eljárással az alsóbb szintű bíróságoknak. Én is egyetértek vele, hogy ezen a gyakorlaton változtatni kell, és csak azokat az ügyeket szabad hatályon kívül helyezni, amelyek esetében ez valóban indokolt.

Külön érdekesség volt olvasni, hogy úgy tűnik, a bíróságok a felmentő ítéletekkel szigorúbbak, és ez is egy nagyon érdekes elemzés volt az anyagban. A jövőben talán erre is fókuszálni lehetne. Az a felvetés, hogy a hatályon kívül helyező döntések legyenek megfellebbezhetőek, én ezt a magam részéről jónak tartom. A kérdésem ezzel kapcsolatban az lenne, hogy a Kúria bírná-e ezt az ügyterhet, ha ez rá hárulna. Olyan szempontból ez persze pozitív lenne, hogy ha egy kézben összpontosulnak ezek a döntések, akkor egy egységes gyakorlat kialakítható. Ilyen szempontból tehát egy ragyogó megoldás lenne; reméljük, hogy erre a munkateherre megvan a megfelelő keret, mind a munkaerő-, mind az anyagi keret. Ha nincs, akkor én azt is tudnám támogatni, hogy esetleg a jövő évi költségvetésben erre vagy a hasonló feladatokra a kormány, illetve az Országgyűlés teremtsen meg a fedezetet.

A másik kérdésem ezzel kapcsolatban, hogy a kormánynak lehet-e tudni valamiféle reakcióját, illetve volt-e erről egyfajta mélyebb egyeztetés, és várható-e, hogy a jövőben ez esetleg egy kormányjavaslatként megjelenik. Mert valóban nagyon jó lenne, és a jogrendszert pozitív irányba tudná tolni.

A konkrét döntésekre rátérve: a fogyasztói kölcsönszerződésekkel kapcsolatban sok vitát váltott ki, hogy nem volt minden elemében, vagy legfeljebb jogászok számára volt kellően érthető az a döntés, amely megszületett. Azt szeretném ennek kapcsán kérdezni, hogy itt a jövőben lehet-e esetleg – bár tudom, nehéz itt megtalálni azt a megfelelő hangsúlyt, hogy szakmai is legyen egy határozat, meg könnyen érthető is; ez valóban művészet. De úgy gondolom, bizonyos esetekben a Kúriának olyan egyértelmű üzeneteket kell megfogalmaznia, akár ha az jogilag nem a bankoknak kedvez, akkor a bankok ellenében is, de természetesen a jogszabályokat betartva, ami talán kevésbé teszi lehetővé, hogy minden fél úgy magyarázza ezt a döntést, ahogy ő szeretné, hiszen akkor pont az egységesítési tendenciák veszhetnek el.

Viszont ami nagyon pozitív volt számomra, az a jogos védelem vonatkozásában született jogegységi határozat, illetve az arról szóló sajtóhírek. Ezt külön szeretném megköszönni elnök úrnak és akik ebben részt vettek, mert egy nagyon korrekt szakmai és előremutató javaslat, és a bíróságok felé is egy egyértelmű jelzés a Kúria részéről.

Az Alkotmánybíróságtól átvett önkormányzati normakontrollügyek esetében pozitív és jó volt olvasni, hogy a 2012. januárban átvett 42 ügyet ilyen gyorsan sikerült feldolgozni, amelyek között, ahogy elnök úr itt is elmondta, több olyan ügy volt, ami évek óta húzódott. Én úgy gondolom, ez már eleve azt bizonyítja, hogy jó döntés volt a Kúriához áttenni ezt a hatáskört. És úgy gondolom, azt is bizonyítja, hogy az Alkotmánybíróságnál gyorsabban és hatékonyabban tud a Kúria eljárni, és ezt a feladatot meg tudta oldani. Most kicsit cinikusan azt is mondhatnám, hogy akkor az Alkotmánybíróságnak lehet, hogy el kellene lesni néhány gyakorlatot a Kúriától (*Derültség.*) – nyilván nem várom, hogy erre reagáljon elnök úr, ez inkább a megjegyzés része –, hogy ha ez ilyen gyorsan ment a Kúrián, és ilyen hatékonyan sikerült határidőben betartani, akkor való igaz az, hogy lehet, hogy az Alkotmánybíróság számára is a törvényalkotónak határidőket kellene tűzni, ahogy azt többször javasoltuk. Megoldható ez a feladat, a Kúria bizonyítja, hogy sok feladatához még egy ilyen feladatot is hozzárendelve, meg tudta oldani; a nulláról ráadásul, hiszen ki kellett alakítani ennek a szervezeti kereteit is.

S a végén még egy olyan kérdésem van, szintén az egyik normakontroll-határozatnál merült fel, amit említett is elnök úr, a tisztálkodás kérdése, hogy a segély mennyire köthető, mondjuk, a tisztálkodáshoz. De én ezen továbbmennék, mert a tisztálkodás valóban lehet vita kérdése, hiszen az valóban egy nehezen bizonyítható kategória, hogy valaki, mondjuk, hányszor fürdik egy héten; tehát megértem, hogy ez lehet problémás. Viszont olyan esetekben, például az udvar tisztán tartására vagy a lakókörnyezet tisztán tartására gondolok, itt viszont, úgy gondolom, mindenképpen fenn kell tartani azt az egyébként sok helyen kialakult gyakorlatot, hogy mondjuk, segélyben vagy köztámogatásban csak olyan emberek részesüljenek, akik a lakókörnyezetüket tisztán tartják, és legalább egyfajta rendezettségi szintet elérnek. Ez egy másik kategória, mint hogy az ember hányszor fürdik egy héten. Viszont a magam részéről nem szeretném, ha ez abba az irányba menne, hogy esetleg a következő lépés az lenne, hogy mondjuk, egy lakókörnyezet tisztán tartását is ebbe a körbe vennénk. Ha esetleg elnök úr tudna erre reagálni, hogy ezzel kapcsolatban várható-e, hogy ez a gyakorlat továbblép azon a szinten, amit az anyagban elolvastunk. Ezt én nyilván nem tartanám jónak, de a véleményét nagyon szívesen meghallgatnám; kérem, mondja el.

S nagyon várjuk, ezt már a 2013-as tervek esetében olvashattuk, hogy például az EU-jog alkalmazásának a kérdései is terítéken vannak. Ez nagyon fontos téma, és örülök neki, hogy a Kúria foglalkozik ezzel. S nyilván, mivel ez az anyag még nincs előttünk, ezért csak örömet tudom kifejezni, hogy szakmai szinten foglalkozik ezzel a Kúria, és reméljük, abba

az irányba megy el, hogy ezen a téren is egyrészt a bírók és a jogi társadalom képzésében, illetve a jogalkalmazásban a Kúria zászlóshajó szerepet tud vállalni, ami véleményem szerint feladata is. A magam részéről nagyon várom ezeket a szakmai megállapításokat.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ipkovich képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

DR. IPKOVICH GYÖRGY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az én kérdésem kicsit praktikus lenne. A személyzeti ügyeket olvasgatom a beszámolójában. Általában bírósági szervezeti reformok és egyéb igazságügyi reformok kapcsán elő szokott jönni a bírói karban, adott esetben a párhuzamosan működő ügyészi karban, hogy itt tulajdonképpen a beosztás, karrier lehetőségét nagyrészt a lakóhely határozza meg. Hiába tehetséges, rátermett bíró, mondjuk, egy veszprémi vagy szombathelyi bíró, viszonylag ritkán kerül olyan helyzetbe, hogy magasra, akár táblabíróságra vagy Kúriára kaphasson beosztást.

Elnök úrnak van-e lehetősége, eszközrendszere arra, hogy ezt a nehézséget, amit úgy általában a lakásbiztosítás, életvitel megoldása szokott jelenteni, ezt a fajta anomáliát vagy feszültséget áthidalja? Hogyan tetszik ezt látni?

Köszönöm.

ELNÖK: Vejkey Imre képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szeretném megköszönni a beszámolót, amelyet a Kúria elnökétől kaptunk. Mondhatom, hogy különösen figyelemmel azokra az anyagokra is, amit rendelkezésünkre bocsátott, teljesen kimerítő, megnyugtató volt a 2012. évi tevékenységre vonatkozóan is. A magunk részéről csak azt tudjuk mondani, hogy támogatni fogjuk, és kérem, hogy támogassák önök is.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rubovszky képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Én itt most a mentelmi bizottság nevében szeretnék köszönetet mondani a Kúriának azért az elvi tevékenységéért, ami az Országgyűlés munkáját könnyíti. Én ezt szóban megköszöntem már az elnök úrnak, de a jegyzőkönyv szerint szeretném elmondani itt is.

A Kúrián hála istennek született a vizsgált időszakban egy olyan állásfoglalás, amely megkönnyíti a mentelmi ügyeket, és lehetőséget biztosít az elsőfokú bíróságoknak arra, hogy abban az esetben, ha a vádirat elutasítására vagy a büntetőügy megszüntetésére van lehetőség az első pillanatban, akkor a mentelmi jog felfüggesztése előtt, anélkül, hogy eljárás megindulna, minden további nélkül az eljárás megszüntethető. *(Dr. Staudt Gábor: Ez fontos.)* Ez így megkönnyíti a parlament munkáját, azonkívül levesz a bizottság és a parlamenti képviselők válláról egy olyan problémát, hogy nyilvános sajtóhír legyen, hogy „X. Y. mentelmi ügyében”, aztán mindenki azt gondol mögé, amit akar. *(Dr. Staudt Gábor: Így van.)*

Tisztelettel, ezt én nagyon szépen köszönöm a mentelmi bizottság nevében, és természetesen az egész beszámolót támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tekintettel arra, hogy további hozzászólási szándékot nem látok, a vitát lezárom.

Elnök úrnak adom meg a szót válaszádra és zárszóra. Parancsoljon!

Dr. Darák Péter válaszai, reflexiói

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke: Köszönöm, elnök úr. Köszönöm a tisztelt képviselő urak véleményét és kérdéseit.

Engedjék meg, hogy azzal kezdjem a válaszadást, hogy ugyan ennél az asztalnál most egyedül ülök, de az a munka, amelyet a beszámolómmal tükröz, az nyolcvan-egynéhány kúriai bíró mindennapos tevékenységének az eredménye. Engedjék meg, hogy ha önöktől köszönetet kaptam a beszámoló teljességéért, akkor én ezt a köszönetet most itt nyilvánosan továbbadom a kollégáimnak.

Rátérve az egyes részletes kérdésekre, feltett szándékom, hogy a Kúria több és több jogegységi eszközzel éljen. Azonban látni kell, hogy a jogegységi határozatok műfaja egy olyanfajta letisztultságát kívánja meg a jogi problémának, amire a Kúria jogegységi tanácsai csak, mondhatom, hogy kivételes esetben vállalkoznak. Ezen igyekszem változtatni, és igyekszem arra bátorítani a kollégáimat, hogy olyan esetekben is vállaljuk fel a jogegységi határozathozatalnak az ódiáját, amikor nem vagyunk száz százalékgig biztosak a megoldásban. Mert fontosabb érv lehet időnként a joggyakorlat orientálása annál, mint hogy tankönyvszerű téziseket fogalmazzunk meg. (*Dr. Staudt Gábor: Ez így van.*) Erre volt is készség és példa is az elmúlt évben. Én azt gondolom, ez a tendencia a jövőben erősödni fog.

A jogszabály-észrevételezéssel összefüggésben arra kell felhívnom a figyelmet, hogy a Kúria e tárgyban született véleményei a bírói szervezet részeként alkotott vélemény részévé válnak. Az Országos Bírói Hivatal az, amely összegzi a jogszabályok tervezetére adott véleményt, mi ugyan fenntartottuk azt a gyakorlatunkat, hogy az Országos Bírói Hivatalnak történő megküldés mellett időnként, azért, hogy időt nyerjünk és a gyors észrevételezési határidőt próbáljuk ellensúlyozni, közvetlenül is megküldjük a jogalkotásnak a véleményeinket. Azt gondolom, ennek elvi akadályja nincs. A bírói szervezet szempontjából azonban lehetnek olyan kérdések, ahol az egységes bírói fellépés és véleményalkotás szintén fontos lehet, és ilyen esetekben nem mindig helyes talán, ha az Országos Bírói Hivatalt megkerülve juttatjuk el a véleményünket. Természetesen vannak olyan kérdések, amelyekhez csak a Kúria szól hozzá és csak a Kúria tud hozzászólni, és ezekben a kérdésekben, én azt gondolom, nincs elvi akadály egy ilyen megoldásnak. Azt gondolom, erről egyeztethetünk és beszélhetünk Handó Tünde elnök asszonnyal, és fogunk erről szót ejteni.

A következő kérdés az, hogy vajon a Kúria joggyakorlatának szemlélete mennyiben segít elő igazságos döntéseket. Én azt gondolom, jelentős előrelépés történt abban, hogy a formális megközelítés helyett egyfajta értékalapú ítélkezés valósuljon meg. A pénteki nap folyamán a pécsi egyetem évfordulójával összefüggésben az előadásomban éppen ezt fejtettem ki, áttekintve a rendszerváltás óta keletkezett nagy társadalmi konfliktusokat, így a tulajdoni rendszer átalakítását, az igazságtételt és a jogállamiság kialakítását. Ugyanezt a véleményemet fogalmaztam meg, és ezért köszönöm a képviselő úr észrevételét ebben a körben.

A büntető tárgyú hatályon kívül helyezési elemzésünknek valóban az egyik végkonklúziója és javaslata az, hogy megoldás lehet a hatályon kívül helyezők döntései elleni kúriai jogorvoslat. Őszintén megmondom, én ódzkodom az ilyen megoldástól, mert az elmúlt időszakban azt láttam, hogy ha konkrét ügyekben bővül a Kúria hatásköre, az mindig elvonja a jogegység biztosításának feladatától a Kúria bíráit. Ezért nagy megfontoltsággal fogadnék csak el olyan megoldást, amely hatáskörbővülést jelentene egyedi ügyekben. Meglehet azonban, hogy ez a kivételes hatáskör megéri vállalni ezt a nehézséget is. Ezen is el kell még gondolkoznunk.

A devizahiteles-ügyben hozott első kúriai ítélettel összefüggésben osztom a képviselő úr véleményét. Valóban nem tudunk könnyen érthető és egyértelmű üzenetet megfogalmazni ebben a határozatban. De ennek én a fő okát abban látom, hogy maga az ügy nem volt

alkalmas arra, hogy itt fekete-fehér üzenetet közvetítsünk. Ugyanis egy rendkívül sokrétű problémát kellett kezelnünk ebben a felülvizsgálati ügyben, és ezt nagy nehézségek árán tudta a Kúria az eljárásjogi keretek között megtenni. Mindent megtettünk azért, hogy megmagyarázzuk ezt a döntést a közvéleménynek, hiszen a határozat kihirdetését követően azonnal a Polgári Kollégium vezetője sajtóbeszélgetést tartott, sajtótájékoztatót tartottunk. Tudomásul kell venni, hogy időnként a Kúria olyan bonyolult ügyekben jár el, ahol idő kell ahhoz, hogy a közvélemény felfoghassa és megérthesse a probléma lényegét. Természetesen törekszünk arra, hogy minél egyértelműbben fogalmazzuk meg a határozatainkat.

Köszönöm azokat az elismerő szavakat, amelyek a jogos védelem, az önkormányzati normakontroll, illetve az európai jog alkalmazásának vizsgálata körében érkeztek.

A tisztálkodás mint a segély feltétele ügyében pedig azt tudom elmondani, hogy természetesen nem tudom megelőlegezni a Kúria önkormányzati tanácsának gyakorlatát és következő döntését egy olyan kérdésben, amikor az udvar tisztán tartása lesz kérdéses a segély feltételei között. Én azt gondolom, hogy ahogy a Kúria más kérdésekben elfoglalt joggyakorlatánál is, azt tudom ígérni és az várható el a Kúriától, hogy konzekvens, következetes és egyenes vonalat, értelmezési tartományt mutató döntéseket hozzon.

A Kúria személyzeti politikájával összefüggésben, teljesen egyetértve Ipkovich képviselő úrral, azt tudom mondani, nagyon fontos, hogy minél szélesebb körben találjunk tehetséges kollégákat a Kúria bírái közé. Meg kell mondjam, hihetetlen erőfeszítésekre kerül vidéki kollégákat felhozni a Kúriára. Ennek ellenére az elmúlt időszakban elbíralt pályázatoknál minden esetben voltak vidéki kollégák a kúriai bírói címet elnyert pályázók között, és az Országos Bírósági Hivatal segítségével arra is van módunk, hogy átmenetileg az Országos Bírőképző Akadémián szállást biztosítsunk a frissen felkerült bírák számára. Hosszú távon azonban egyelőre nincsenek olyan lehetőségeink, hogy szolgálati lakást biztosítsunk kúriai bírák számára, holott ez, ha történelmileg visszatekintünk, hagyományosan a Kúriánál gyakorlat volt. Én azt gondolom, a következő években át kell gondolni ezeket a lehetőségeket, hiszen fontos, hogy a társadalmi problémákat vidéki közegben érzékelő és megítélő kollégák is működjenek a Kúrián. *(Dr. Gaudi-Nagy Tamás megérkezik az ülésre.)*

Köszönöm szépen Vejkey képviselő úr elismerő szavait, és köszönöm a mentelmi bizottság elnökének megszólalását is.

Azt gondolom, a hatalmi ágak közötti párbeszédnek az egyik legjobb példája lehet az, ha egy ilyen beszámoló alkalmával felvetéseket és észrevételeket kapunk, annak érdekében, hogy a Kúria munkáját még jobban és még hatékonyabban szervezhessük.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr.

Vejkey Imre képviselő úr Zsiga Marcell képviselő urat helyettesíti, Szakács Imre képviselő úr pedig Turi-Kovács Béla képviselő urat.

Szavazás a J/11282. számú beszámoló általános vitára alkalmasságáról

Soron következik a határozathozatal. Kérdezem a bizottság tagjait, általános vitára alkalmasnak tartja-e a Kúria 2012. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében címmel benyújtott J/11282. számú beszámolót. Kérdezem, ki az, aki támogatja. *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag támogatta a beszámolót.

Szavazás a bizottsági önálló indítvány benyújtásáról

Most kérdezem, ki támogatja a Kúria 2012. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében címmel benyújtott beszámoló elfogadásáról szóló bizottsági határozati javaslat benyújtásáról szóló indítványt. *(Szavazás.)* Úgy látom, ez a döntés is egyhangúlag született meg.

Köszönöm szépen. Előadóként Vejkey Imre képviselő urat kérem meg a bizottság részéről, természetesen azzal, hogy a vitában mindenkinek lehetősége lesz elmondani frakciója álláspontját, illetve szakmai álláspontját képviselőként.

Köszönöm szépen, elnök úr, a beszámolót is és annak szóbeli kiegészítését, valamint a kérdésekre adott válaszokat. További jó munkát kívánok, elnök úr!

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke: Köszönöm szépen.

a) Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2012. évi beszámolója címmel benyújtott beszámoló (J/12076. szám); általános vita; b) Az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2012. évi beszámolója elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám); döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról

ELNÖK: Soron következik az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2012. évi beszámolója J/12076. számon, természetesen azzal, hogy itt is határozati javaslat benyújtására teszek majd indítványt.

Elnök asszonyt köszöntöm a napirendi pont tárgyalásánál. Megadom a szót a benyújtott beszámoló szóbeli kiegészítésére. Elnök asszony, parancsoljon! Öné a szó.

Dr. Handó Tünde szóbeli kiegészítése

DR. HANDÓ TÜNDE, az Országos Bírósági Hivatal elnöke: Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ez az első olyan teljes év, amelyről az Országos Bírósági Hivatal elnökeként számot adhatok az Országgyűlésnek és ezáltal végső soron a magyar polgároknak is a bírósági szervezet működtetéséről.

A bírósági rendszer egyik legfontosabb feladata a jogbiztonság szolgálata, ez pedig maga is a stabilitást feltételezi. A stabilitás azonban nem jelent változatlanságot, változtathatlanságot, hiszen a társadalmi változásokhoz, kihívásokhoz a jogrendszernek, az intézményrendszernek is igazodnia kell. Ahogyan Thomas Jefferson mondta, amikor számon kérték rajta az újabb alkotmánymódosításokat, hogy „A törvények és intézmények az emberi elme fejlődésével kéz a kézben kell hogy haladjanak. Nem követelhetjük meg, hogy a férfi azt a ruhát viselje, amit fiúkorában hordott.”

A bírósági szervezet elért eredményei azt bizonyítják, hogy a 2012 januárjában kezdett változások beváltották a hozzáfűzött reményeket, hiszen pozitív eredményeket tudunk felmutatni. Ha a kezdetekhez visszatérhetek, a változást egy ingahasonlaltal lehetne jellemezni. Mindannyian a jelenlévők közül emlékszünk arra, hogy a rendszerváltozást követően az Igazságügyi Minisztériumnál maradt a bírósági szervezet igazgatása – ma is egyébként nagyon sok uniós tagállamban ez így van –, és 1997-ben döntött úgy a törvényhozás, hogy egy teljességgel önálló, önkormányzati testület hatókörébe, felelősségébe helyezi a bírósági szervezet irányításának teljes egészét. Ez egy olyan pont volt, amikor ez a bizonyos inga átlendült a túloldalra, tehát egy másfajta végletbe. Ez egy olyan unikális rendszer volt, amely egész Európában példa nélküli volt, mert ezek a fajta tanácsok ha léteznek is, ilyenfajta teljhatalommal, mint amilyenell az Országos Igazságszolgáltatási Tanács rendelkezett, egyetlen országban sem rendelkeznek.

Minden jó szándék ellenére ez a fajta testületi működés nem hozta meg a tőle remélt eredményt; ezt egyre többen tették szóvá. A döntéshozatal nehézkes, lassú volt, partikuláris, nagyon sok probléma mutatkozott az infrastrukturális ellátásban, az ügyforgalom eredményeiben, abban tehát, hogy a különbségek az ügyek intézésében nem mutattak változásokat.

Komoly probléma volt az is, hogy az OIT elnöke egy személyben volt a Legfelsőbb Bíróság elnöke is, és az igazgatás működtetése mellett alig maradt ideje arra, hogy a jogegység biztosításával kapcsolatos feladatait ellássa. Ha lehetne erre számot mondani, ez a

munkafeladat-megoszlás az ő esetében 80-20 százalékra volt tehető. És ezt a fajta hiányosságot, hiátust végül is az ügyvédi szakma, a jogászszakma is kifogásolta; egyre komolyabb problémák voltak az ítélkezési gyakorlat egységével – ezt is kezelni kellett.

A 2008-ban felkért civil szakértők teljes körű átvilágítást adtak a rendszerről. S végül is 2010-ben már egyfajta központosítás felé mozdult el a rendszer, és további igények merültek fel arra vonatkozóan, hogy még hatékonyabban működjön az igazságszolgáltatás. Még a bírói karból is érkeztek olyan vélemények, hogy vissza kell adni a teljes irányítási jogkört az Igazságügyi Minisztérium hatáskörébe. Végül is ez az inga nem lendült át a másik oldalra, hanem a bírói egyesület, a parlament közreműködésével egy középső ponton nyugodott meg, és egy olyan modell jött létre, amelynek lényegében három fő szereplője van: az egyik az Országos Bírósági Hivatal, a harmadik az Országos Bírói Tanács, és a második szereplő – illetve attól függően, hogy hol kezdjük a sort – a Kúria elnöke, aki a szakmai irányításért felel.

Nagyon sok kritika érte ezt az új modellt, és ezzel kapcsolatban nekem személyesen és a kollégáknak sokszor sok helyen kellett sokféle kérdésre választ adnunk. Én ezen a helyen is szeretném kiemelni azt, hogy mit jelent a fékek és ellensúlyok rendszer ebben az újfajta modellben.

Az első az, hogy az Országos Bírósági Hivatal elnökének jogkörei nagyrészt a korábbi OIT-elnök jogköreihez igazodnak, azzal, hogy a korábbi, több helyen megjelenített szabályt most a jogalkotó egy szakaszhoz kapcsolódóan sorolta fel. Nem igazán többletjogosítványok ezek, hanem csupán könnyebb felismerni most már ezeket a felelősségi köröket.

Az Országos Bírói Tanács szerepköre több módosítással 2012 során megerősödött, létrejött az Országos Bírói Tanács, mint amely a központi igazgatás felügyelő szerve, sőt önálló döntési jogkörrel is rendelkező szerv. A nyilvánosság szerepe a másik, ami kontrollt jelent az igazgatás működése fölött. Sokkal több beszámolási kötelezettség van, sokkal több döntést kell nyilvánosságra hozni. Az is fontos, hogy az alacsonyabb szintű öngazgatási testületek is megerősödtek, azok továbbra is működnek.

Fontos az is, hogy ebben az újfajta rendszerben az igazgatási vezetőnek nemcsak a jogszabályok szerint kell működtetnie a bíróságot, hanem stratégiai célokat is meg kellett... (*Folyamatos zaj.*), meg kellett határozni. Ezek a stratégiai célok: az, hogy a bíróságok az alkotmányos kötelezettségüket teljesítsék, magas színvonalon és időszerűen ítélkezzenek; hogy az emberi erőforrásokkal optimálisan gazdálkodjunk; hogy a tárgyi erőforrásokat hasonlóképpen hasznosítsuk; hogy növeljük a bírósági szervezet integritását, az ítélkezés és az igazgatás átláthatóságát; hogy erősítsük a bíróságokhoz való hozzáférést, illetőleg egyszerűsítsük ezt; s végül a képzési rendszer fejlesztése is egy stratégiai célunk, méghozzá úgy, hogy a többi hivatásrendekkel együttműködve történjék ez.

Néhány adat a 2012. évre vonatkozóan, amit érdemes a figyelmükbe ajánlani. A bírósági szervezetben 10 658 személy dolgozott. Ez egy Kőszeg lakosságával megegyező létszámot jelent. Összesen 2767 bíró dolgozott a rendszerben. A bírók 70 százaléka nő. A bírósági vezetők száma 741, ebből 306 tanácselnök, azaz szakmai vezető. Az egy bíróra jutó közvetlen segítői-alkalmazotti létszám még mindig csak 1,35 fő; ezzel jócskán elmaradunk a nyugat-európai átlagtól. A járásbíróságok száma 111; ezek közül kisbíróságnak, azaz 6 főnél kisebb bíróságnak tekinthetünk 54 bíróságot. Tudni kell, hogy a legkisebb bíróság Zircen van, ahol egyetlen bíró az engedélyezett létszám; míg a legnagyobb bíróság pedig a Pesti Központi Kerületi Bíróság, ahol 257 bíró dolgozik.

A bíróságokra érkező ügyek száma 2012-ben 1 millió 129 ezer volt, 1,8 százalékkal magasabb a korábbi évnél. Ebből peres ügy összesen 513 177 volt, nemperes pedig 615 927 volt.

A beszámolóban igyekeztünk nagyon részletesen, strukturáltan bemutatni a bírósági szervezet teljesítményét és az igazgatás működését. Ezért csak néhány elemet szeretnék kiemelni a 2012. év eredményeiből.

Az egyik a nyilvánosság erősítése. Ez megmutatkozott a különféle munkacsoportok működésében, hiszen számos olyan munkacsoportot működtetünk, amelyben különféle minisztériumok képviselői, ügyvédi kamara, végrehajtói kamara képviselői vannak jelen, és ezek nagyon komoly munkát végeznek.

Kialakítottunk egy hadra fogható jogszabály-veleményezési hálózatot, és a korábbi gyakorlattól eltérően azon vagyunk, hogy részben a hozzánk érkező megkereséseket, részben pedig a saját kezdeményezéseinket a bírósági szervezeten belül többkörösen véleményeztetjük. Természetesen ebben a véleménykérésben meghatározó szerepe van a Kúriának, és az igazságügy-miniszter elé terjesztett javaslatainkban hangsúlyosan szokott szerepelni a Kúria álláspontja. Tehát azt még akkor is megjelenítjük, ha azzal a bíróságok összességének véleménye nem egyező, erre minden esetben törekszünk.

Általában jellemző a döntés-előkészítésre mindenféle igazgatási kérdésben, hogy a javaslatokat, véleményeket, szabályzatokat előzetesen megközzétjük, és széles körű nyilvánosságot biztosítunk a bírósági szervezeten belül. Aki érdeklődik a bírósági szervezet iránt, az láthatja, hogy a külső honlapot is megújítottuk. Ha uniós példákat is keresünk, akkor mindannyiuknak azzal kell szembesülniük, hogy egy olyan honlapot működtetünk, amely rendkívül informatív, nem csak ügyekről ad tájékoztatást, hanem a bírósági szervezet működésének egészéről is naponta több és többféle hírt publikálunk ezen az oldalon.

Egy szolgáltató bíróság az, amit meg szeretnénk valósítani. Ezt a célt szolgálta a bírósági mediáció bevezetése; a tanúgondozás intézményének megerősítése; a gyermekközpontú igazságszolgáltatásnak a... *(Folyamatos zaj, beszélgetés. Az előadó pillanatnyi szünetet tart.)*

ELNÖK: Kérem, kicsit halkabban legyenek, képviselő urak! Hallgassuk elnök asszonyt!

Parancsoljon!

DR. HANDÓ TÜNDE, az Országos Bírósági Hivatal elnöke: Köszönöm szépen.

...a gyermekközpontú igazságszolgáltatás programjának elindítása; több jogszabály-módosításunkat elfogadta a minisztérium, végül a parlament. A nyitott bíróság program elindítása, melynek keretében több száz bírósági alkalmazott, bíró és több ezer középiskolás ismerkedhet meg a bírósági szervezettel.

A munkateher-csökkenés esetében is számos jogszabály-módosítást kezdeményeztünk, és ezúton is szeretném megköszönni azt a támogatást, amelyet a parlament ezekhez a kezdeményezésekhez nyújtott. Átcsoportosítottuk a bírói létszámot, adminisztratív létszámbővítés történt, hiszen közel 400 bírósági titkárral és ügyintézővel több személy van ma a szervezetben, mint 2011-ben volt. Új tárgyalótermek alakultak a fővárosban. Az ügyforgalmi adatok jelentős javulást mutatnak. Ebből csak a Fővárosi Törvényszéket emelném ki, ahol a helyi büntetőügyekben 38 százalékos a folyamatos ügyek csökkenése, és ez még csak a 2012. év elejéről 2012. év végéig tartó folyamat. A törvényszék büntető elsőfokán 17 százalékos volt ez a csökkenés, másodfokon 32 százalékos. A polgári ügyekben járásbírói szinten 10 százalékos csökkenés, törvényszék elsőfokán 18 százalékos csökkenés, másodfokon 5 százalékos csökkenés. Ami különösen fontos és pozitív előremozdulás volt, részben az ügyáthelyezés intézményének is köszönhetően, hogy a Fővárosi Törvényszék büntető elsőfokú ügyszakában törvényszéki szinten 42 százalékos a 2012. januári mutatókhoz képest a folyamatban lévő ügyek száma, amelyet egy bírónak kell kezelnie.

Fontosnak tartom a bírósági képzés megújításának kiemelését. Ahogyan látták a Kúria stratégiai programját, hasonló programstratégia kerül kialakításra a Magyar Igazságügyi Akadémiára vonatkozóan, ahol egy kreditrendszer fogunk bevezetni a bíróképzések számára, és reményeink szerint nem csupán a jogegységi határozatok, az elvi döntések, hanem ez a folyamatos és élethosszig tartó képzés is hozzá fog járulni ahhoz, hogy az ítélkezés színvonala erősödjék. Ennek a képzésnek jellemzője, hogy a különféle hivatásrendekkel, sőt külső szervekkel is együttműködünk. Több esetben olyan kezdeményezéseket karoltunk fel vagy vettünk részt akár csak a családon belüli erőszakkal kapcsolatos jogszabály-módosítások megfogalmazásával foglalkozó tárcaközi munkabizottság munkája, amely a korábbiakban nem feltétlenül volt jellemző az igazságszolgáltatásra. Tehát igyekszünk rendkívüli nyitottságot mutatni a különféle tárcák és hivatásrendek felé is.

Fontos kiemelni a bírósági épületek megújításának lehetőségét. Elindulhatott ötven év legnagyobb bírósági beruházása a Budapest Környéki Törvényszéken. A Kúria visszaköltözése érdekében kapott kormányzati, parlamenti támogatással egy rendkívül alapos statikai felmérést végeztettünk el, erről is egy külön kiadványban fogunk számot adni. Tehát tulajdonképpen mi már felkészülten állunk az előtt a lehetőség előtt, hogy a Kúria visszaköltözhessen az eredeti helyére, és ezzel is a parlament és a magyar állam kifejezhesse a harmadik hatalmi ág szimbolikus jelentőségét.

Ahhoz, hogy mindez megvalósulhasson, hogy ezeket az eredményeket el tudjuk érni, nagy szükségünk volt az Országgyűlés támogatására. A költségvetésben – hogy példát mondjak erre – a 2012. évben 80 milliárd forint állt a rendelkezésünkre, a 2013. évben jóval nagyobb forrást biztosított számunkra a parlament, és hosszú évek után ez a mostani az első év egyébként, amikor mindenféle szűkölködés nélkül, a működési költségeket képesek vagyunk fedezni, és némi fejlesztésre is lehetőségünk nyílt. Ezt biztosítják egyébként azok az uniós források is, amelyek megnyíltak előttünk. Ezek az uniós pályázati lehetőségek garantálják azt, hogy informatikai fejlesztések történjenek; hogy a képzés hatékonyabb lehessen; hogy szervezetfejlesztéssel is foglalkozhassunk.

A jövőt illetően kérem viszont az önök támogatását abban, hogy a jogszabály-módosításokhoz kapcsolódó extrakiadásokban továbbra is legyenek majd a segítségünkre, hiszen a polgári törvénykönyv hatálybalépéséhez kapcsolódóan vagy akár a devizahiteles-ügyekre vonatkozó esetleges jogszabályoknál szóba kerülhet az, hogy a bíróságok munkaterhe tovább emelkedik. Jelzem azt, hogy éppen ezen ügyek miatt a Fővárosi Törvényszéken a gazdasági peres ügyszakban fél év alatt érkezett annyi peres ügy, mint tavaly egész évben. Tehát már nálunk is megmutatkozik, hogy ez a probléma nemcsak a parlament, nemcsak a bankok, nemcsak a hitelesek és adósok problémája, hanem nyilvánvalóan a bírósági szervezetnek is komoly terhet jelent.

Kérem azt is, hogy bár a költségvetési javaslat előterjesztésekor ezt még nem jeleztük, de szeretném, ha mellénk állnának abban, hogy a Szegedi Törvényszék és Ügyészség közös együttélésének a megszüntetése érdekében kapjunk költségvetési támogatást ahhoz, hogy egy ingatlant vásárolhasson meg az ügyészség, amellyel a bíróság végre méltó körülmények közé kerülhet, és nem kell a mellékhelyiségekből kialakított tárgyalótermekben tárgyalniuk a jövőben.

Kérem továbbá, hogy a beruházásokhoz is a jövőben is adják meg a megfelelő támogatást. Kérem azt is, hogy a jogszabály-módosításoknál támogassák az eljárások egyszerűsítésére, hatékonyságára vonatkozó kezdeményezéseinket, és támogassák azt a várható előterjesztést is, amelyet a bírák jogállására és a szervezeti törvényre vonatkozóan terjesztettünk elő a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium felé, hiszen egy év tapasztalatai már mutatják azt, hogy még milyen területeken volna szükség változtatásra.

Ahhoz, hogy a már megkezdett reformok folytatódjanak, továbbra is kérem az önök segítségét. Ezúton is szeretném a figyelmükbe ajánlani azt, most és amikor egyedi ügyekben

fogalmaznak meg kritikai észrevételeket, mindig gondoljanak arra, hogy a bíróságokon az eljárás minősége, időszerűsége nem csupán a bírókon múlik. Egy-egy bírósági eljárásnak számos szereplője van, ügyvédek, ügyészek, a nyomozati szervek, a védők, a tanúk, a szakértők, a jogszabály-alkotó parlament – mind-mind szereplői közvetlenül vagy közvetetten ennek a folyamatnak. És ahhoz, hogy ez a rendszer jól működjön, hogy a jogállamnak megfelelő pillére legyen a bíróság mint harmadik hatalmi ág, ahhoz nem arra van szükség, hogy egymásra mutogassunk, ha hibák, hiányosságok történnek, hanem arra van szükség, hogy együtt munkálkodjunk, hogy még jobban működjön és még hatékonyabban ez a rendszer. Hogy egy alkotmánybíróági döntésből idézzek: a jogállam megvalósítása folyamat, az állami szervek számára alkotmányos kötelesség ezen munkálkodni. Én azt kérem önöktől, hogy ezt tartsák döntéseiknél mindenkor szem előtt, és bizonyos vagyok benne, hogy a bírósági szervezet, ahogy az elmúlt években is, a jövőben is igyekszik majd helytállni és megfelelni a kihívásoknak.

Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök asszony. Megnyitom a vitát. Bárándy képviselő úrnak adom meg a szót.

Kérdések, vélemények, reflexiók

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Elnök asszony egy Thomas Jeffersontól származó idézettel indított, azt alátámasztandó, hogy milyen szükség van a változásokra, utalva itt az alkotmánnyal kapcsolatban kifejtett gondolataira Jeffersonnak. Hát, tisztelt elnök asszony, én azt gondolom, az ön példáját alapul véve, ha azt vesszük számításba, hogy összességében három év alatt 22 alkotmánymódosításról volt szó, akkor ez, Jefferson példájával élve vagy azt továbbfejlesztve, azt kell mondanom, hogy olyan, mint hogyha egy férfi óránként öltözne át. Én ezt a magyar alkotmányos viszonyokra és a jogalkotásra nem tartom jó példának. A kormánynak sem sikerült még egy olyan európai országot, de azt hiszem, még talán Európán kívüli országot sem találnia, ahol ennyi idő alatt ennyi alkotmánymódosítás lett volna. (*Dr. Papsák Ferenc: Ausztria.*)

Egyébként ugyanez igaz az igazságszolgáltatással kapcsolatos jogszabályokra, törvényekre is, ami gyakorlatilag, hadd fogalmazzak úgy, hogy az elmúlt három, három és fél év során szinte állatorvosi lónak is tekinthető. Hiszen mindaz, ami a jogalkotás során, azt gondolom, elfogadhatatlan és problémás, az megjelenik az igazságszolgáltatással kapcsolatos átalakítások során. Én erről nem nagyon szerettem volna hosszasan szót ejteni, mert itt alapvetően a bírósági beszámolóról van szó, de mivel elnök asszony, egyébként teljes joggal, hiszen köztudott, hogy komoly szerepe volt az új rendszer kialakításában és javaslatételben, elég sok szót szentelt ennek, ezért egy-két gondolatot én is szentelek neki.

Először is, kezdem azzal, hogy valóban példa nélkül álló volt az Országos Igazságszolgáltatási Tanács, de ellentétben azzal, amit elnök asszony mondott, és kifejezetten negatív színben tüntette ezt fel, én pozitív színben tüntetem föl, ugyanis miután ez Magyarországon létrejött és megalakult, ezután több európai állam vette ezt át mint követendő mintát. S természetesen, megint csak Jeffersonra visszautalva, az elmúlt jó néhány évben alakított a rendszeren, mondjuk, Portugália is, de senki nem úgy állt a dologhoz hozzá, hogy megszünteti, hanem úgy, hogy átalakítja, és ez óriási különbség. A rendszer maga alapjaiban véve, azt gondolom, jó és követendő. Többen, akik, mondom még egyszer, átvették, a mai napig meg is tartották. Az, hogy egyébként a rendszeren belül kisebb-nagyobb módosításokat hajtottak végre, az pedig természetes, de én úgy hiszem, hogy az a rendszer egyáltalán nem tekinthető rossznak, követhetetlennek. Arról van szó, hogy az idők során alakult a magyar is, alakult a külföldi rendszer is; mi voltunk az egyetlenek, legjobb tudomásom szerint, akik ezt

megszüntették. Úgyhogy kifejezetten pozitív példának tekintik Európában a magyar 1997-es igazságügyi reformot.

A másik, hogy amit létrehoztak, az vajon milyen. Ön, elnök asszony, azt mondta, hogy ha a kormányhoz telepítették volna az igazgatási hatásköröket, akkor a másik oldalra lendültünk volna át. Én azt mondom, hogy szó nincs erről. Most lendültünk volna át a másik oldalra, ha úgy marad minden, ahogy az eredeti tervek szerint volt. Ha a kormányhoz került volna az igazgatási hatáskör, akkor az éppolyan jó és működő rendszer lehetett volna, mint amilyen az országos igazságszolgáltatási tanácsi rendszer volt. Ugyanis mindenki tudja – és ebben megint csak egyetértnek azok, akik elméleti szinten, megjegyzem, akik komoly szakemberként gyakorlati szinten is foglalkoznak ezzel a témával –, hogy nem a bírósági igazgatás az, ami elsősorban érdekes a bírói függetlenség szempontjából, mármint hogy az hol található vagy hol van, hanem a bírói függetlenség két attribútuma, kép alappillére az ítélezési függetlenség és a státusbeli függetlenség, és a második értelemszerűen szoros összefüggésben van az elsővel. Ehhez képest tehát soha senki nem azt a jogkörét kritizálta az OBH elnökének, hogy mondjuk, dönt arról, hogy a kazán felújítása a dabasi városi bíróságon megvalósuljon-e vagy sem, hanem azt a jogkörét kritizálta, amely kifejezetten a státusdöntések vonatkozásában egy egyszemélyi hatáskört hozott létre, illetve most már hál'istennek mondhatom: hozott volna létre az OBH elnökénél. Azaz én azt gondolom, nem az az érdekes, hogy az OIT hivatala, az OBH vagy a kormány gyakorolja a szigorú értelemben vett igazgatási hatásköröket, hanem az, hogy a bírói státusdöntéseket illetően ki az, aki meghatározó befolyással van ezekre a folyamatokra. Ehhez képest én azt gondolom, hogy amikor az igazságszolgáltatási reform először az Országgyűlés elé került és először a Ház elfogadta, akkor bizony átlendült a lónak a másik oldalára, hiszen a státusdöntést egy olyan közjogi szereplőhöz telepítette, aki nem része a bírói öngazgatásnak, hiszen az Országgyűlés választja meg. Ez semmiféle pejoratív éllel nem bír, ez egyszerűen tény. Ha bírót választ meg az Országgyűlés, akkor az a bíró már nem része a bírói öngazgatásnak. Ebben sem hallottam egyébként ellentétes véleményt. Ebben az első modellben az Országos Bírói Tanácsnak gyakorlatilag egy kirakatszerepe volt: véleményezhetett, ellenvéleményt megfogalmazhatott, de annak gyakorlatilag a hatása nullával volt egyenlő. Tehát magyarán szólva, sem vétőjoga, sem egyetértési joga nem volt semmiben az OBT-nek.

Aztán a különböző hazai, velencei bizottsági, európai uniós nyomásokra szép lassan ez a rendszer visszaalakult olyanná, hogy ma már azt lehet mondani, egy-két kivételtől eltekintve teljesen jogállami modellnek felel meg. Ilyen kivétel például az OBH elnöke indokolási kötelezettségének a hiánya, illetve a részletezésnek a hiánya a pályázatok eredménytelenné nyilvánításával kapcsolatban. De azt tudom mondani, a rendszer önmagában már majdnem elfogadható. De még egyszer szeretném hangsúlyozni, nem ilyen volt. Tehát ami az eleje volt, elnök asszony szavaival élve, ott lendültünk át a lónak a túloldalára; hála istennek, hogy végül csak sikerült a lóra visszaülni.

Én azt gondolom, ennél tovább talán fölösleges ezzel a kérdéssel foglalkozni, hiszen ez nem a beszámolóra, hanem a jogalkotásra vonatkozó – ráadásul már ezt is múlt időben mondom – kérdés, leszámítva azt az egy-két nyitott pontot, amiről beszéltem. Ilyen például a pályázatok eredménytelenné nyilvánításának rendszere.

Én ugyanígy örülök annak egyébként, hogy ennek a folyamatnak az eredményeként megszűnt az ügyáthelyezés lehetősége. Ezt is egy komoly eredménynek gondolom.

Százszázalékosan osztom és egyetértek elnök asszonnyal a vonatkozásban, hogy a politikának, a politikusoknak bizony óvatosan kell fogalmazni konkrét ügyek kapcsán, és sokkal inkább a párbeszédre kell a hangsúlyt helyezni, a hatalmi ágak közötti párbeszédre. Hiszen valóban, a jogszolgáltatás, hadd fogalmazzak így, közös ügye a kormányzati hatalomnak, a törvényhozó hatalomnak és az igazságszolgáltatási hatalmi ágak, beleértve itt kicsit tágabban véve az ügyészséget és az ügyvédi kart, illetve a rendőrséget is.

Éppen ezért itt, mivel akkor sajnos csak szűk körben volt lehetőségem erre, megköszönöm elnök asszonynak és a Kúria elnökhelyettesének – akit tisztelettel üdvözlök itt a teremben –, hogy eljött és részt kívánt venni az ellenőrző albizottságunk ülésén, amely pont egy ilyen egyedi ügy kapcsán felmerült problémaként megfogalmazódott kérdéseket lett volna hivatott megtárgyalni. És most is szóvá teszem, hogy ez a kormánypárti képviselők bojkottja és távolmaradása miatt sajnos meghiúsult. Ezen az albizottsági ülésen, éppen elnök asszony szavainak megfelelően, nem a bűnbakot, hanem a megoldást szerettük volna keresni és megtalálni, de ez határozatképtelenség miatt elmaradt, annak ellenére, hogy fideszes képviselőtársaim személyesen megígérték, hogy eljönnek, mégsem tették.

Visszatérve a beszámolóra, azt gondolom, vannak olyan adatok ebben a beszámolóban, amelyek feltétlenül pozitív megítélést és méltatást érdemelnek. Ez persze valószínűleg közös eredménye az OBH munkatársai erőfeszítésének és a pluszforrásoknak is, de valóban, az ügyteher, főleg a fővárosi, illetve Pest megyei bíróságokon csökkent. Azt gondolom, még ha kritikával is illetem és komoly kritikával az OBH-t és az OBH elnökének tevékenységét, az eredményeket akkor is el kell ismerni, és én ezt most megteszem.

Amit viszont kritikaként szeretnék megfogalmazni a továbbiakban, az a következő. Elnök asszony ismeri ezt a véleményem, hiszen több fórumon szó került már erről, de a beszámolóval érintett időszaknak ez még nagyon is témája volt, éppen ezért nem részletezem, hiszen mind a bizottsági tagok, mind elnök asszony ismeri az erről szóló bővebb véleményemet. Én úgy ítélem meg, hogy a bírák nyugdíjügyében az OBH nem úgy állt ki és viselkedett, ahogy ez elvárható lett volna, nem állt ki a kollégák mellett megfelelőképpen, és én ezt a magam részéről erősen nehezményezem. Éppen ezért erre az időszakra vonatkozóan is önmagában ezért nehezen tartanám elképzelhetően azt, hogy a pozitív szavazatomat adjam a beszámolóra.

Szintén szó került már erről, és ezt sem kívánom részletezni, mindössze tényként mondom, hogy több törvényszéken nincs elnök, illetve csak megbízott elnök van. Én azt gondolom, értve és respektálva elnök asszony indokolását, hogy ez miért fordul elő, én úgy hiszem, hogy több mint egy év alatt ezekre a problémákra lehetett volna, illetve kellett volna megoldást találni.

Ami szintén komoly kritika a részemről a beszámolóval kapcsolatban, az az ügyáthelyezés intézménye. Az ügyáthelyezés egy lehetőség volt, nem pedig kötelezettség. Én ezt akkor is mondtam, amikor ez az intézmény még javában hatályban volt, és akkor is kértem elnök asszonyt az összes létező fórumon, hogy ne éljen ezzel a lehetőséggel. Ugyanis látszik és tudható az, hogy minden olyan elvvel, alapelvvel, normával, ami mind a magyar alaptörvényből levezethető, mind a Magyarország számára kötelező európai normákból, ez az intézmény ellentétes. Én nem tudom azt elfogadni, akármi is indokolja, hogy elnök asszony ezzel a lehetőséggel élt. Azt pedig kifejezetten megemlíteném és kiemelendőnek tartom, hogy sehol nem lehet azt nyomon követni, hogy végül is elnök asszony konkrétan milyen indokok alapján döntött arról, hogy melyik ügyet helyezi át és melyiket nem. Az általános indokot persze ki tudom találni, amit elnök asszony erre fog mondani, hogy a leterheltséget vette figyelembe és az ügy méretét. De én úgy hiszem, hogy ha figyelembe vesszük azt, hogy hány ügy fut ma Magyarországon, és ebből összesen 42 ügyet helyeztek át, közöttük egyébként politikai szempontból érintett ügyet is, méghozzá súlyosan érintett ügyet, akkor én azt gondolom, hogy ezeknek az ügyáthelyezéseknek igazán komoly hatása a teljes ügyforgalomra biztosan nem lehetett. Még akkor sem, ha ezek monstre ügyek. Még akkor sem. Az pedig, hogy mi alapján választunk ki több ezer vagy akár tízezer ügyből 42-t, azt nehéz indokolni. És tudom azt is, elnök asszony, hogy ön előterjesztés alapján dönt, tehát ez a kritika értelemszerűen vonatkozik, mondjuk, a törvényszéki elnökök tevékenységére is. De mivel őket az Országgyűlés nem hallgatja meg, így értelemszerűen a kritikát csak és kizárólag önnek tudom mondani, ön által az érintett törvényszéki elnököknek.

Azután a beszámoló a 64. oldalon és a mellékletben, én úgy gondolom, a valóságot, a valós képet fedi el azzal, hogy a 2011-hez képest bekövetkezett változást nem a tényleges létszám alakulásával, hanem az engedélyezett létszámhelyek mértékének változásával és annak részletezésével mutatja be. Példát hadd mondjak: hogy míg például az engedélyezett létszám a bírósági ügyintézőknél emelkedett, az igazságügyi alkalmazottak tényleges összlétszáma viszont csökkent. Én úgy gondolom, a valós képet a tényleges létszám alakulása festette volna, hiszen ebből vonható le érdemi következtetés például az ügytehereloszlásra vonatkozóan is, nem pedig az engedélyezett létszámból.

A beszámoló többi tartalmi eleméről majd a parlamenti plenáris ülésen való vitában ejtenék szót. Mindazonáltal azt szeretném elnök asszonynak ezzel együtt megköszönni, hogy – és e tekintetben egyezik az álláspontunk, a véleményünk – komoly figyelmet fordít a hatalmi ágak közti párbeszédre, és így lehetőség van arra, hogy valóban érdemi párbeszédet tudjon folytatni a törvényalkotó és a bírói hatalmi ág. Tisztelettel kérem elnök asszonyt, hogy ez a jövőben is legyen így, egyben még egyszer megköszönve az eddigi hozzáállását.

Az általam elmondott kritikák alapján, bármennyire is az ügyteher vonatkozásában kiemeltém az eredményeket, a mi részünkről a beszámolót nem fogjuk támogatni, nem tartjuk elfogadhatónak. Remélem, hogy azok a kritikai észrevételek, amelyeket itt megfogalmaztunk, értő fülekre fognak találni az OBH elnökének részéről, és a következő évben már valós lehetőségünk lesz arra, hogy a beszámolót elfogadjuk.

Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gaudi-Nagy Tamás képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntöm elnök asszonyt, a Kúria elnök urát és elnökhelyettes urat is.

Ez tényleg jó alkalom és nagyon fontos mérlegvonási lehetőség, hogy mindannyiunk közös féltett gyermeke, a magyar igazságszolgáltatás úgy működjön, hogy valóban rendeltetése szerint alkalmas legyen arra, hogy a polgárok büntető-, polgári, közigazgatási és minden egyéb ügyeit gyorsan, pártatlanul, függetlenül és hatékonyan intézze, ahogy azt a nemzetközi szerződések és a magyar alaptörvény előírja. Ez a cél, és azt hiszem, elmondhatjuk azt, hogy tulajdonképpen valószínűleg – vagy remélem – mindenkit ez a szándék vezet ebben a bizottságban, még azokat is, akik adott esetben kritikákat fogalmaznak meg, vagy akár politikai alapon, mint ahogy én úgy érzem, sajnos ebben az esetben Bárándy Gergely képviselőtársam tette, vagy szakmai alapon, mondjuk, életbeli példák vagy éppen a polgárok joghoz való jutása problematikájának észlelése miatt.

Én is egy mondással szeretném kezdeni, illetve kettővel is, ha már itt a mondások világába érkeztünk. Az egyik az, hogy *audacter calumniare, semper aliquid haeret* – azaz: vakmerően kell rágalmazni, valami ügyis ráragad. Ez egy régi latin mondás; azt hiszem, Bárándy Gergely szavaira ez tökéletesen igaz (*Derültség. – Dr. Bárándy Gergely közbeszól.*), és az Európai Unió és az Európa Tanács amit tett Magyarországgal szemben, az gyakorlatilag ez volt. Én átéltem, tisztelt képviselőtársaim – Gruber Attila képviselőtársam is, meg Sztrémi Melinda képviselőtársam is átélte, akik az Európa tanácsi delegáció tagjai, meg Vejkey Imre is –, hogy mi folyt Magyarország ellen, milyen keresztes hadjárat folyt; hogy magukból kivetkőzött, elvileg elég nyugodt skandináv emberek álldogáltak föl, és magukból kikelve üvöltözték, hogy Magyarországon megszűnt a jogállam, mert szélnek eresztették az összes bírói vezetőt, mert gyakorlatilag Orbán Viktor dolgozószobájában dől el, hogy melyik ügyet hol tárgyalják, és már tulajdonképpen meg is van az ítélet előre. Most ehhez képest azért – nyilván sarkítok, képviselőtársaim, igen, sarkítok – nagyon jó lenne, ha sokan megismernék azt a mechanizmust, ahogy ezt az egész gyűlöletkampányt szervezték Magyarország ellen. Ez konkrétan igaz az Országos Bírósági Hivatal működésével, vezetőjével szemben is.

Mi ellenzéki párt vagyunk, nagyon határozott elképzelésekkel rendelkezünk a nemzet érdekeinek, értékeinek megóvására, szigorúan jogállami alapon; százszor jogállamibb alapon, mint mondjuk, Steiner Pálék, akik folyamatosan demokráciára hivatkoznak, de folyamatosan kettős mércét használnak (*Dr. Gyüre Csaba: Így van!*), és ezzel próbálják, mondjuk, egy Auschwitz emlegetésével, már azt gondolják, hogy valaki már kiírta magát a magyar politikatörténetből. Emlékeztetnem kell, hogy a legfőbb ügyész úr, illetve az ügyészség megszüntette a velem kapcsolatos eljárást, tehát részese lehetek továbbra is a magyar közéletnek. (*Dr. Bárándy Gergely: Hú, de jó! – Derűltség.*)

Tehát a dolog lényege az, hogy a hivatal létrehozása a szakma elismert konszenzusa szerint szükséges volt. Itt most nem Bárándy Gergely felszólalásának elemzése képezi ennek az ülésnek a tárgyát, de az ő reakciói nagyon érdekesek. Hiszen ellenpontozza azt a kijelentést, hogy az Országos Bírósági Hivatal tulajdonképpen nem jó megoldás, mi '97-ben kitaláltuk a tuti megoldást, az volt az igazi, és tulajdonképpen minden, ami azóta történt, az egy ösbűn felé való menetelés. Ez nincs így. A szakmai is egyértelműen, mi is leírtuk „A radikális változás programjában”, hogy nem jó az, ha a bírósági vezetők saját magukat ellenőrzik, mert gyakorlatilag ez folyt. És innen kezdve megérthetjük azt, hogy hogyan kerülhet arra sor – és akkor csak egy-két ilyen élő példát hadd mondjak –, hogy aktuálisak legyünk, 2006. őszi kártérítési ügy: a Nádor utcában 2006. október 23-án feloszlatták a tüntetést, és erről megállapítják, hogy ez jogellenes volt. Kártérítési eljárást indítunk. Ebben az ügyben születik idén szeptemberben egy megdöbbenő, elutasító ítélet – lényegtelen. Illetve nem lényegtelen, nagyon fontos, de... És tudják, mikorra tüzték, tisztelt képviselőtársaim? Mielőtt még visszamélyed most mindenki a telefonja nézegetésébe. Tehát még egyszer mondom, lassan mondom, hogy Lendvai Ildikó is megértse: 2013 szeptemberében hozott fővárosi törvényszéki, nagyon nagy súlyú, nagyjelentőségű kártérítési ítéletben a Fővárosi Ítéletábrá 2014 júniusára tűzi a tárgyalást.

Tehát a legnagyobb tisztelettel kell legyek és vagyok is elnök asszony munkájának irányában, mert érzékelem az akaratot, érzékelem a szándékot, érzékelem, hogy tényleg egy hatalmas konglomerátummal kell valahogy valamifajta lassú irányváltásra, minőségi munkára, gyors munkára rávenni az ítélkezési rendszert, de azért engedtessek meg azt mondanom, hogy ez tűrhetetlen. Tehát ilyen nem lehet. És ráadásul ebben a konkrét ügyben egy három éve folyó eljárásról van szó, és maga az ügy 2006 őszén volt, és ma 2013-at írunk. Egyszerűen hol élünk?! Nyilván, még egyszer mondom, a statisztikák javulgatnak, igen, a Fővárosi Törvényszék ügyterhe láthatóan és számokban is csökken. Javul a helyzet. De hogy mennyire rossz a helyzet, ezzel akartam csak érzékeltetni. Meg hát nyilván a devizaperesek is mesélhetnének arról, hogy nekik milyen létfontosságú lenne az, hogy a nyilvánvalóan, most már teljesen nyilvánvalóan hibás terméknek nevezhető és már a Kúria egyik mértékadó döntése által is érvénytelen banki kölcsönszerződésekből fakadó érvénytelenségi perek időben kerüljenek elbírálásra. Hiszen az életükről van szó!

S ha már egy másik példát is szabad mondanom, ott is életről van szó: az ároktői banda, akiknél gyakorlatilag négy év nem volt elég a magyar királyi bíróságnak arra, hogy elsőfokú ítéletet hozzon az ügyükben. Lehet itt most keresgélni felelősöket, szakértő, ide-oda, ki tologatta, hova tologatta az aktákat – döbbenet! Nem történhet ilyen! És látom, a mai Magyar Nemzet vezető cikke, hogy az előzetes letartóztatás időtartamának meghosszabbításában gondolkodnak a kormánypártok, ami szerintem nem egy jó irány. Félreértés ne essék, én is nagyon szeretném, hogy az ároktői banda – most elkapták őket Svájcban, hála istennek – bent maradjon, tehát ne öljön több embert, de bocsánat, ezt nem úgy kell elérni, hogy van egy bírósági rendszer, amelyik nem megy előre, legalábbis javul, de nem elég gyors, és akkor ezért a nyomozó hatóságnak húsz évre növelem az előzetes lehetőségét, mert lassú a rendszer, nem tudom átalakítani! Ez nem így működik! Magyarország aláírta

azokat a nemzetközi egyezményeket, amelyek alapján köteles a pártatlan, ésszerű időben való elbírálást garantálni.

Tehát itt nagyon nagy bajok vannak még. Mondom, én érzekelem és értékelem azt az erőfeszítést, amellyel elnök asszony és csapata dolgozik.

A másik terület, amelyről mindenképpen szólni kell, az ítélkezésnek a szakmaisága. A szakmaiság és a képzés. Volt egy nagyon jól sikerült kihelyezett ülésünk tavaly a bírósági képzési központban, ahol tényleg nagyon látványosan szembesültünk azzal, hogy nagyon jó modellek működnek, élőben, mély vízbe dobják bele szituációs gyakorlatban a bírókat; tehát nagyon jópofa, frappáns munka folyik. Nyilván itt a nagy számok törvénye működik, tehát jusson el ez, mondjuk, a zirci... – most éppen ez jut az eszembe, de nem akarom bántani a zirci bírót –, tehát jusson el a zirci járásbíróság szintjéig is jusson el ez a képzés, minél hamarabb. Mert azt hiszem, nyilván mindenki tudna bőven példákat mondani arról, hogy milyen abszurd, szakmaiatlan döntések jellemzik nemcsak a kis, mindennapi ügyeket, hanem mondjuk, nagy, komoly ügyekben is, nagyon-nagyon kiemelt ügyekben durva szakmaiatlanság figyelhető meg. Hadd mondjam, egy neves közszereplő ügyében folyik nyolc éve egy magánvádas eljárás – nyolc, azaz nyolc éve! – a Pesti Központi Kerületi Bíróságon, úgy, hogy még egyszer sem került sor a békítés megkísérlésére az eljáró kedves bíró részéről, aki nem ismeri a büntetőeljárás törvény ezen részét, hogy ilyen van. És nyolc év után kellett szembesülnie azzal, hogy meg tetszett kísérlni a békítést?, nem; akkor kezdjük újra! Nyolc év után! Úgyhogy azért vannak bajok.

Ennek fényében nyilván nagyon jó, hogy ez a képzési folyamat elindult. Csak így tovább! – lehetne biztatni és kell is biztatni a hivatalt, hogy ezen az úton menjen tovább. Nyilván idekapcsolódik az, amit elnök asszony mondott, és nekem régi vesszőparipám is, a Jobbik programjában is szerepelt, hogy a bírókra jutó segítő létszám aránya továbbra sem akar számottevően emelkedni, ami továbbra is az egyik gyökere a problémáknak. 1,35 fő jut egy bíróra, egy normális államban körülbelül 3-4 fő jut egy bíróra, aki előkészíti a döntéseket, s a többi.

Rövidíték most már, és majd a vitában fogunk mi is többet elmondani.

Mindenesetre a fejlesztéseket mi is támogatjuk, és örülünk annak, hogy végre a Budapest Környéki Törvényszéken az áldatlan kőkorszaki állapotok meg fognak változni, reméljük, mielőbb. A szegedi viszonyokat illetően is – mivel két évet töltöttem ott, elfogult vagyok Szeged iránt – természetesen támogatjuk, hogy szétváljon a bíróság és az ügyészség. Egyébként nyilván teljes mértékben egészségtelen dolog is, hogy egy folyosón csücsül a bíró, és ebéd közben, nyilván nem lehet megtiltani neki, de mégiscsak az ügyésszel ebédel, és lehet, hogy akkor éppen erről beszélgetnek, hogy éppen hogyan fogják elintézni az előttük levő ügyet. Tehát nem jó dolog ez.

Emelkedett a szabálysértési ügyek száma: ez nagy kihívás elé állította a bírósági rendszert. Úgy tűnik, hogy még ha zökkenőkkel is, de meg tudnak vele birkózni. Mi is szorgalmaztuk ezt, félreértés ne essék, a közérdekű munka átváltoztatása meg a lopások minél drasztikusabb büntetését a Jobbik határozottan erőltette, és ennek nyomán jutottunk el ide, hogy megtörténhessen.

Egyébként szeretném még megdicsérni az anonimizált ítélettár miatt is a Bírósági Hivatalt. Bár éppen most kinyitottam az oldalt, és valószínűleg technikai hiba folytán, de az a felirat olvasható, hogy jelenleg elérhetetlen. (*Derültség.*) De remélem, ez csak most van. Kérem, nézzék meg, rendben van-e a rendszer; ez sokat segít a szakmának és a jogkeresőknek.

Soha ne felejtjük el azt, hogy a végponton tényleg a sértett áll, a büntetőeljárás alá vont áll, az érvénytelen szerződéssel átvert kisember áll. Tehát hogy itt tényleg az emberek húsába vágó módon kell visszaadni az emberek hitét az igazságszolgáltatásban. Dunát lehet rekeszteni az olyan kommentekből, amit én kapok például egyes ügyek kapcsán, hogy mi már

nem hiszünk az igazságszolgáltatásban, semmi értelme nincs, mert itt úgy sincs igazság, és akkor nekünk majd önbíráskodással kell, s a többi... Nem jó irány ez. Ebben nyilván nagyon nagy munkák vannak, és csak így tovább.

Mindenesetre, mivel még nem tökéletes az összkép, ezért mi egy szerény tartózkodással tudjuk azt kifejezni, hogy az út nem rossz.

Végül, zárásként szeretném szintén egy mondással zárni a hozzászólásomat. „Dabit fructum suum in tempore suo” – azaz: gyümölcsöt hoz a maga idejében; X. Kelemen pápa mondása. A jó munka tehát előbb-utóbb eredményt fog hozni, de nyilván a politikai hisztériától távol kell tartani ezt a munkát; én úgy érzem, ezt jól teszi az elnök asszony és csapata. És mondjanak bármit az Európai Unióban, az Európa Tanácsban arról, hogy itt már nincs is bíró tulajdonképpen, itt már az ügyészek hozzák az ítéleteket, ezt ne vegyük be, már csak azért sem, mert ha jól látom, összesen maximum 50 vagy 60 vezető bíró mozdult el a helyéről. Tehát ez az egész műhistória, úgy, ahogy van, tényleg lejáratódott. A magyar közjogi hagyományok is ezt kívánják meg, a Szent Korona-eszmeiség is ezt kívánja, hogy az ítélkezés pártatlanságát, korrektségét garantáljuk a magyar embereknek, illetve mindenkinek, aki magyar bírói fórum elé jön, és ehhez kívánok további sikeres munkát.

ELNÖK: Rubovszky György képviselő úr a szó.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Én azért egy-két kérdésben szeretnék vitába szállni Bárándy képviselő úrral.

Szeretném emlékeztetni, hogy az 1997-es igazságszolgáltatási reformot az ellenzék akkor olyan kőkeményen támadta, hogy az nem igaz, különös tekintettel az Országos Igazságszolgáltatási Tanács felállítására. Nekem szerencsém volt abban a tekintetben, hogy parlamenti delegációval például Spanyolországban járhattam OIT-ügyben, járhattam Portugáliában, és hála istennek nem is hasonlítottak az igazságszolgáltatási tanácsok a magyarhoz. De nem a mi ötletünk volt az első, hogy ezt a két pozíciót, mármint a Kúria elnökét és az Országos Igazságszolgáltatási Tanács vezetését szétválassa, hanem ez déli szomszédunknál már évek óta így van. Tudomásom szerint Horvátországban külön van a bírósági hivatal és külön a kúria.

De hogy a szocialistákhoz kicsit közeledjek, Draskovics miniszter úr annak idején az Igazságügyi Minisztériumba hívott be minket mint az alkotmányügyi bizottság és a Kereszténydemokrata Néppárt által delegált jogászokat, és arról győzködött, hogy ketté kellene választani ezt a pozíciót. Ez akkor volt, amikor éppen a Lomnici elnök úr és Baka András elnök úr közötti intervallumban több kísérlet volt arra, hogy az Országgyűlés Kúria-elnököt válasszon.

No, tehát az ötlet nem a Fidesztől jött, ezt egy régi szakmai gyakorlat támasztja alá. Számtalan példa van, ami azt igazolja, hogy ez a rendszer mégis jó. Azt hiszem, az első beszámoló, amikor Darák elnök úr elmondta a Kúria élén történt tevékenységét, és amit most az elnök asszonytól hallottunk, és az a fejlődés, amelyet a beszámolóknak láttunk, egyébként ennek a döntésnek a helyességét támasztja alá.

Én nagyon szépen megköszönöm, ahogy az elnök úr beszámolóját is megköszöntem, az elnök asszonyét is. További jó munkát kívánok, és természetesen mi ezt a beszámolót támogatni fogjuk.

Egy-két konkrét megjegyzés. Az ároktői ügyel kapcsolatban az igazságszolgáltatás terén tudomásom szerint csak 50 százalékban hunyó a bíróság, mert körülbelül két évig voltak előzetes letartóztatásban nyomozati szakban ezek az emberek.

De akkor azért egypár szóval térjünk vissza arra is, hogy annak idején az Országos Igazságszolgáltatási Tanácsnak is volt lehetősége, majd később az elnöknek az ügyek

áthelyezésére, és akkor, amikor az ügyáthelyezéssel ezeket a helyi problémákat kívánta a kormányzat segítségül megoldani, akkor rettenetes nemzetközi nyomás következtében erről a rendszerről vissza kellett térni. Én azt hiszem, az a kényszerhelyzet, amelyet az elnök asszony teljesen reális beszámolója mutat, az a kényszerhelyzet készíthette a Fidesz képviselőcsoportját arra, hogy az előzetes letartóztatással kapcsolatos határidők módosítására tegyen javaslatot. Azt azért szeretném kihangsúlyozni, itt nem arról van szó, hogy boldog-boldogtalan mindenfajta piti ügyben tartható előzetes letartóztatásban, hanem kizárólag élet elleni bűncselekmény és 15 évet meghaladó fenyegetettség esetére vonatkozna, mint ahogy ezt számtalan esetben kijelentették. Ezzel az ároktői problémát megoldották volna. Ennyi, de én azt hiszem, ezt a problémát nem szabad az Országos Bírósági Hivatal elnökének, vezetőjének a nyakába varrni. Ebben sajnos a politika legalább olyan felelős, ha nem felelősebb.

Még egyszer tehát, köszönöm szépen a beszámolót. Mi, kereszténydemokraták teljesen természetesen támogatni fogjuk az elfogadását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képviselő úré a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Elnök Asszony! Nagyon röviden szeretnék szólni, mert nagyon sok minden elhangzott itt előttem.

Egy konkrét kérdést szeretnék feltenni, éppen az ároktői ügygel, illetve az abból következő további dolgokkal kapcsolatban. Ha jól tudom – és Navracsics miniszter urat írásban is kérdeztem –, egy jelentés is készült ezzel kapcsolatban, amit elnök asszony nekem és egyébként a Fidesz-frakciónak írt válaszában is leírt, hogy a helyzet elemzése és az előzetes letartóztatás és a soron kívüli eljárások elemzése meg fog történni. Az a kérdésem, hogy ez a tanulmány, mivel Navracsics miniszter úr arról tájékoztatott, hogy ez önöknél van, elérhető-e, és milyen módon lehetne ezt áttekinteni. Úgy vélem, ebben nagyon hasznos javaslatok lehetnek, akár törvényalkotói szemmel is, és az Országgyűlésnek és az alkotmányügyi bizottságnak is talán olyan ötletet adhat, ami a jövőbeni jogalkotást meghatározhatja, vagy könnyebbé teheti a bíróságok életét.

A magam részéről, mivel több kérdéssel, szakmai kérdéssel is fordultam elnök asszonyhoz, szeretném megköszönni, hogy annak ellenére, hogy az alaptörvényben meghatározott válaszadási kötelezettség az Országos Bírósági Hivatal elnökét, úgy, ahogy a minisztereket és a legfőbb ügyészt, nem terheli, ennek ellenére mindig részletekbe menően válaszolt a szakmai kérdéseimre. Ezt mindenképpen jó iránynak tartom, hogy minden felvetést, érkezzen az akár egy országgyűlési képviselőtől is, a válaszadás kötelezettsége nélkül, de mindig megválaszolnak és részletesen válaszolnak meg.

Az egyéb dolgokkal kapcsolatban pedig ezekbe nem mennék bele. Az iménti egy kérdésre várnám a választ. Köszönöm.

ELNÖK: Bárándy képviselő úré a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Két-három olyan kérdés fölmerült, amire szeretnék válaszolni. Van egy szint, ami alatt természetesen ezt nem teszem meg; gondolom, mindenki érti és érzi, hogy mire gondolok.

Egy dolog viszont mindenképpen eszembe jutott Gaudi képviselő úr felszólalásával kapcsolatban. Én nagyon elleneztem annak idején, amikor ezt bevezette az Országgyűlés, de egy-egy ilyen megszólalás után lehet, hogy revideálnom kell az álláspontomat a tekintetben, hogy lehet, mégis helyes az, hogyha a képviselői és az ügyvédi szakmák összeférhetetlenek lesznek. *(Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Ez már így is van! Így lesz!)* Mert úgy tűnik, nem mindenki tudja a helyén kezelni ezt a kérdést.

A másik megjegyzésem még Gaudi képviselő úr fölszólalására, hogy amikor bírálja a mi álláspontunkat, a korábbi rendszert, akkor csak azt javaslom, hogy a bírósági reformokkal kapcsolatban, legyen az akár az első Fidesz-kormány alatt beterjesztett bírósági reform, legyen az akár az új bírósági sarkalatos törvények bármelyike, vagy a bíróságokra vonatkozó alkotmányos szabályozások bármelyike, én arra kérem, nézze vissza frakciótársa, Gyüre alelnök úr fölszólalásait, vesse össze a mi felszólalásainkkal: látni fogja, hogy tulajdonképpen én is elmondhattam volna lényegi elemeit tekintve az ő fölszólalását, és ő is az enyémet. Szeretném ezzel jelezni azt, hogy a lényegi kérdések vonatkozásában a kritikai elemek tekintetében maximálisan egyetértettünk. Kérem képviselő úrtól, ezt nézze meg, mielőtt... Én értem, hogy megváltoztatta a véleményét a korábbihoz képest, akár ő maga, akár a frakció (*Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Elég ehhez egy strasbourgi út!*), csak ne csináljunk úgy, mint hogyha nem lett volna úgy, ahogy azt a jegyzőkönyvek tanúsítják.

Rubovszky képviselő úr felszólalásával kapcsolatban két vagy három megjegyzésem van. Az egyik, amit már számtalanszor elmondtunk, és tényleg szinte a híres mondáshoz, a ceterum censeóhoz hasonlít már mindkét oldalon: ez az ügyáthelyezéssel kapcsolatos kérdés. Persze, képviselő úr, volt ilyen, csak éppenséggel nem a leterheltség miatt, hanem az elfoglaltsági élethelyzetek miatt (*Dr. Rubovszky György kétkezdve ingatja a fejét.*), és ez a kettő nem összevethető, én azt gondolom.

A másik megjegyzésem Rubovszky képviselő úr fölszólalásával kapcsolatban az, hogy úgy tűnik, olyan szerencsések vagyunk, hogy mindketten jártunk Portugáliában és tanulmányozhattuk ezt a modellt. Én készséggel állok elébe egy olyan beszélgetésnek, ahol áttekintjük a portugál modellt, de engem ott legalábbis a portugál legfelsőbb bíróság és országos igazságszolgáltatási tanács elnöke arról tájékoztatót személyesen, hogy a magyar modelltől vették ők is a sajátjukat, és némi módosítással azt meg is tartották, és jónak tartják. Ez egy viszonylag autentikus forrás, az én számomra legalábbis.

S végül csak emlékeztetőül, mert abban bár képviselő úrnak igaza van, hogy akkor a baloldali pártok szorgalmazták és hozták be ezt az új modellt, az Országos Igazságszolgáltatási Tanácsot az MSZP-kormány állította föl, és akkor az ellenzék tiltakozott. De azért úgy tűnik, valamelyest legalábbis megbékéltek vele a kormánypártok, és ez nekem onnan derül ki legegyszerűbben és mások számára is visszakövethetően, hogy az alkotmánykoncepció vitájában Rubovszky képviselő úr a következő mondatot mondta el, idézem: „Természetesen abban is egységes volt az alkotmány-előkészítő bizottság,” – tehát egységes volt – „hogy a bírói öngazgatás változatlanul az Országos Igazságszolgáltatási Tanács hatáskörében maradjon.” Tehát amikor alkotmányoztunk, már az önök kormányzása idején, akkor minden parlamenti párt ebben egyetértett. Ezután jött egy olyan változás, ami nyilvánvalóan most már mindenki számára visszakövethető és tudható az, hogy honnan jött, de ez nem a parlamenti pártok szakpolitikusainak a véleménye volt, szeretnék emlékeztetni. Ugyanez egyébként kiváló képviselőtársam, Vas Imre véleménye is volt, aki ugyancsak elmondta a vitában, hogy a koncepció szerint a bíróságok igazgatását továbbra is az Országos Igazságszolgáltatási Tanács bírói önkormányzati szervek részvételével látná el. Tehát amikor fideszes képviselőtársaim ma már szeretnek úgy emlékezni, hogy ezt a modellt ők teljes mértékben elvetendőnek és fenntarthatatlannak tartották, akkor érdemes ezeket a mondatokat fölidézni, mert azt gondolom, ennek az álláspontnak az ellenkezőjére engednek következtetni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Rubovszky képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Én nem tudom, hogy Vas Imre képviselő úr mire gondolt. Én akkor is, amikor ezt elmondtam, arra gondoltam, hogy a bírói öngazgatást fenn kell tartani. És nekem meggyőződésem, hogy

a bírói öngazgatás most is teljes terjedelmében fenn van tartva, tehát azzal, hogy az Országos Igazságszolgáltatási Tanács helyébe az Országos Bírósági Hivatal elnöki pozíciója került.

Itt azért hadd mondjam, meglehetősen széles jogköre volt Baka Andrásnak az Országos Igazságszolgáltatási Tanácson belül a bírói öngazgatás terén, és ugyanúgy nagyon komoly pozíciója volt a Legfelsőbb Bíróság élén. Tehát én azt hiszem, ez a dupla pozíció túl is terhelhette, és örülök annak, hogy ez a feladatszétválasztás megtörtént, mert ezt a két fontos területet változatlanul nagyon komoly, teljes munkát igénylő módon tudják ellátni a jelenleg megválasztott tisztségviselők.

Az, hogy az Országos Igazságszolgáltatási Tanács átalakításra került, szerintem mégiscsak az idő által bizonyítottan helyes döntés volt. És szeretném mondani, nem az alkotmánymódosítás után derült ez ki, hanem mint említettem, ez napi probléma volt. És Draskovics miniszter úr, aki jóval megelőzte a Fidesz által kezdeményezett alkotmányt, már erősen foglalkozott a személyek szétválasztásával kapcsolatos kérdéssel.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bárándy képviselő úr kért szót viszonzásra. Az a kérésem, hogy a beszámolóról próbáljunk meg beszélni, mert szerintem arról már fél órája nem esett szó. *(Dr. Papcsák Ferenc: Ez már személyes.)*

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Papcsák képviselő úrnak a félmondatára: ez nem személyes szerintem, hanem szakmai, amiről vitatkozunk; egymás mondatait idézzük, ezek szakmai kijelentések, és azt gondolom, fontosak. És gondolom, Rubovszky képviselőtársammal is azért gondoltuk úgy, hogy ez fontos és kiemelendő, hiszen elnök asszony is meglehetősen hosszan beszélt a bírósági rendszer átalakításáról. Ez az első bírósági beszámolónál, azt gondolom, helyénvaló is és egyáltalán nem elvetendő. Elmondtuk, elmondtam én is a konkrét jelentéssel kapcsolatos észrevételeimet és kritikáimat.

Szóval, amit Rubovszky képviselő úr mondott, ígérem, hogy nagyon röviden, egy-két mondatban reagálok csak.

Az egyik az, hogy két dolgot érdemes különválasztani, nevezetesen, hogy az OIT megszűnik, és az OBH elnöke mintegy bírói öngazgatáson – hangsúlyozom – kívüli személy veszi át a jogköröket egy bírói öngazgatási szervtől; szerintem ez az egyik része a dolognak. A másik része pedig, hogy külön lehet-e a Kúria-elnöki vagy legfelsőbb bírósági elnöki és az OIT-elnöki funkciót választani. Ez utóbbi vonatkozásában azt gondolom, hogy aggály nélkül meg lehet tenni. Ez a modell is járható út és az a modell is járható; mind a kettőnek vannak előnyei és vannak hátrányai. De az én kritikáim tárgya ki sem tért erre. Én annyit jegyeztem meg és jegyzek meg most is, hogy korábban, míg Baka András az OIT-n mint tanácson keresztül gyakorolta ezeket a jogköröket, az eredeti verzió szerint most az OBH elnöke egy személyben gyakorolta volna. Most, mondom még egyszer, ez megváltozott, hiszen az OBT-nek e tekintetben lényegesen tágabb lett a hatásköre és a jogköre. Ez viszont, én azt gondolom, nagyon is érdemi különbség. Baka Andrásnak nem volt olyan kinevezési jogköre egyetlenegy sem, egyetlenegyszer sem, amihez ne kellett volna valamilyen bírói öngazgatási szervnek az egyetértése. Most az elnök asszonynak már szintén nincs ilyen jogköre, de a korábbi modellben volt.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr ígéretének megfelelően három rövid kérdést szeretne föltenni a beszámolóhoz. *(Derültség.)* Képviselő úré a szó.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Igen; igazából elfelejtettem kérdezni (*Derültség.*), ezt most pótolnám. Eddig csak értékelést tartottam.

A kérdésem tehát az, hogy az ügyek gyorsítása terén milyen további hatékony intézkedéseket tervez elnök asszony. Mert ez az, ami a polgárokat a legjobban bosszantja.

Kíván-e vagy tud-e, szeretne-e változtatni azon, hogy a jelentés 83. oldala szerint csak 11 fegyelmi eljárás indult bírók ellen? Ami szerintem döbbenet. Mert én magam több ilyen ügyet tapasztaltam tavaly, mondjuk. Úgyhogy itt valami nincs rendben ezzel az egészszel.

A harmadik kérdésem pedig: a mediáció, a bírósági közvetítés rendszerének a népszerűsítése, társadalommal való megismertetése terén – ezt mindenkitől mindig megkérdezem; Navracsics miniszter úrtól is megkérdeztem 2010-ben, megígérte, hogy igen, majd lépünk és csináljuk és megyünk, és nem érzem azt, hogy átütött volna ez az egész. Még mindig nő az ügyszám, és úgy gondolom, ezzel nagyon sok méregfogat ki lehetne húzni.

Személyes véleményként pedig én is szeretném azt megköszönni, hogy nagyon aktív a Bírósági Hivatal a jogszabály-veleményezésben. Ez nagyon fontos, nekünk ez nagyon segít, mi erre nagyon kíváncsiak vagyunk. Örülnénk, ha ezt gyakrabban kapnánk meg, mert volt olyan eset, amikor nem kaptuk meg mindig, ha jól emlékszem.

ELNÖK: A vitát lezárom. Válaszadásra, illetve a zárszóra adom meg elnök asszonynak a szót. Parancsoljon!

Dr. Handó Tünde válaszai, reflexiói

DR. HANDÓ TÜNDE, az Országos Bírósági Hivatal elnöke: Nagyon szépen köszönöm a dicsérő szavakat, amelyek a bírói kart, a vezetőtársaimat és az Országos Bírósági Hivatal munkatársait illetik. És köszönöm szépen azokat az észrevételeket, amelyek mögött én a jobbító szándékot látom – mást nem is láthatok ebben a pozícióban ezek mögött az észrevételek mögött, amelyek akár kritikus észrevételeknek is minősíthetők. Minden egyes ilyen észrevételt, ahogyan a múltban, a jövőben is arra fogjuk használni, hogy javítsunk az igazgatás, a bírósági szervezet működésén.

Ami a konkrét kérdéseket illeti, azokra is válaszolok természetesen, nem kerülöm meg a választ. Valóban, a törvény biztosítja azt a lehetőséget, hogy a Kúria elnöke és az OBH elnöke eredménytelennek nyilvánítson bírói vagy vezetői pályázatokat. Minden egyes alkalommal, amikor ilyenre sor került, a Kúria elnöke és én magam is indokát adtuk ezeknek a döntéseinknek. Erről az Országos Bírói Tanácsnak számot adtunk, és az Országos Bírói Tanács ezeket a válaszainkat, ezeket az indokainkat minden esetben megerősítette, elfogadta és jóváhagyta.

A 2012. évi nyugdíjazás ügyében csak azt tudom mondani, amit mindig is mondtam, hogy az Országos Bírósági Hivatal elnökeként a jogszabályi keretek között kellett és lehetett eljárni. Folyamatosan kerestük a megoldást. Mi magunk is részt vettünk a jogszabály-módosítási folyamatban, több javaslatunk volt. A kompetencia azonban végső soron a jogalkotóé, a parlamenté volt. Nem óhajtom részletezni azt, hogy mi minden történt ennek kapcsán. Az bizonyos, hogy az Európai Unió igazságügyi biztosa is azt nyilatkozta, hogy ez a probléma megnyugtatóan lezárult. Azt gondolom, ez elégséges válasz.

Ami az ügyáthelyezést illeti, arról sem szeretnék hosszasan beszélni, hiszen már megjelentem az Alkotmánybíróság előtt, az ott általam elmondottak és az Alkotmánybíróság elé vitt ismertető anyagok az Alkotmánybíróság honlapján elérhetők. Azt azért szeretném kiemelni, hogy az ügyáthelyezés intézménye egy 2010-es jogszabály-módosítással került be a törvénybe, és azt a jogszabály-módosítást akkor Bárándy képviselő úr is megszavazta és támogatta az ügyáthelyezés intézményét.

Egyébként pedig az az általános véleményem, hogy a bírók függetlenek és pártatlanok, és ez a függetlenség és pártatlanság nem függhet a földrajzi elhelyezkedésüktől. Számomra ez a legfontosabb kérdés a bíróságok illetékességét, illetve a hatásköri szabályokat illetően is.

Sajnálatos módon egyet kell hogy értsek és együtt kell hogy érezzek minden olyan állampolgárral vagy jogi személlyel, akinek az ügyét nem intézik megfelelő időszerűséggel. Nyilvánvalóan nekem a konkrét ügyekre nem lehet ráhatásom. Amit lehet, azt az Országos Bírósági Hivatal részéről ebben a körben, akár a jogszabálmódosítás-kezdemenyezésekkel, akár vizsgálatok elrendelésével és a Kúriával együttműködve, a joggyakorlat egységének a biztosításával mindent megteszünk. Én nagyon remélem, hogy a vezetőtársak is azon vannak, hogy ezek a problémák megoldódjanak. Nem tudom azt ígérni, hogy nem lesznek sohasem ilyen egyedi ügyek, de bizonyos vagyok abban, hogy ahogyan a nagy számokban eredményeket tudunk felmutatni, itt is egyre több eredményt fogunk elérni.

Ami a konkrét ügyet illeti, amelynek kapcsán éppen az ellenőrző albizottság is tárgyalt, hogy miféle rendszerszintű hibák lehetnek, azt azért a figyelmükbe ajánlom, hogy az elrendelt vizsgálat, amelyben körülbelül 1400 büntetőügyet vizsgáltunk, abban 456 előzetes letartóztatásban lévő vádlott volt érintett, és közülük a négyéves maximum időtartamhoz kapcsolódóan 124 vádlottat találtunk, akiknél a bírósági eljárásra mindössze két-három év állt rendelkezésre, 16 vádlott esetében egy-két év állt a bíróság rendelkezésére, és volt 3 olyan vádlott – tehát négyéves előzetes letartóztatásról van szó –, ahol egy évnél kevesebb ideje volt a bíróságnak, és ezek nem egyvádlottas, hanem többvádlottas ügyek voltak. Ez is jól mutatja azt, hogy bár lehet azt mondani, hogy négy évig nem tudott a bíróság semmit sem csinálni, de ez valójában nem a bíróság hibája. És én azt nagyon szépen megköszönném, ha azok, akik jogászok, ügyvédek, legalább ők korrektül nyilatkoznának, és nem azon lennének, hogy ezt a fajta felelősséget, amelyet azért általánosságban közösen kell viselnünk, kizárólag a bíróságokra tolják.

Sajnálattal hallottam a Fővárosi Ítéltáblával kapcsolatos konkrét panaszt. Éppen azért is, hogy ezek a panaszok megszűnjenek vagy csökkenjenek, szeptember 1-jétől változott a Fővárosi Ítéltábla illetékességi területe, és az ügyeknek körülbelül a 10 százaléka átkerül a Debreceni Ítéltábla illetékességébe. Remélem, hogy ez az ügyek időszerű kezelésében is meg fog mutatkozni. Az eredeti törvény szerint volt egy jogköröm az ügyekben a soronkívüliség elrendelésére, ezt a jogkörömet elvonta a parlament, tehát a lehetőségeim korlátozottak akkor, amikor akár egyedi ügyekben vagy ügyek csoportjában kell a soronkívüliség elrendeléséről dönteni.

Az előzetes letartóztatással kapcsolatos vizsgálati anyagot illetően az természetesen elsősorban a belső munkát kell hogy szolgálja. Megküldtük ezt az anyagot a Belügyminisztériumnak, a legfőbb ügyésznek és az igazságügyért felelős miniszternek. Azt gondoltam és azt gondolom, hogy az úgy tisztességes, ha először, mivel őket is érintik a megállapításaim, megvárjuk az észrevételeiket, és azok után kerül sor majd arra, hogy szélesebb nyilvánosság előtt is ismertessük. Egyébként a tartalmáról, az eredményéről több közleményt tettünk közzé a honlapon, tehát ebből nagyon sok minden már megismerhetővé vált.

Egyet kell hogy értsek azzal a felvetéssel, hogy a bírók fegyelmi helyzetét sokkal átláthatóbbá kellene tenni, és ezzel foglalkozunk is. Az egyik munkacsoportunk a bírókra vonatkozó etikai kódexet alakított ki, ez jelenleg véleményezés alatt van. A minisztérium elé vitt jogszabály-módosítás éppen a fegyelmi bíróság vagy más néven szolgálati bíróság megerősítését is célozza. S terveink között szerepel, hogy a fegyelmi vétségek körét illetően egy részletesebb szabályozást alakítsunk ki. Erről is számot fogunk majd adni.

Köszönöm szépen még egyszer az észrevételeiket, ezeket hasznosítani fogjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök asszony. Soron következik a határozathozatal. Vitányi István képviselő úr Mátrai Márta képviselő asszonyt helyettesíti.

Szavazás a J/12076. számú beszámoló általános vitára alkalmasságáról

Kérdezem, ki ajánlja általános vitára az Országos Bírósági Hivatal elnökének 2012. évi beszámolóját a J/12076. szám alatt. *(Szavazás.)* 19 igen. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3-an tartózkodtak. Ki szavazott nemmel? *(Szavazás.)* 4-en. A bizottság tehát támogatta az általános vitára való alkalmasságot.

Szavazás a bizottsági önálló indítvány benyújtásáról

Most kérdezem, ki az, aki támogatja a határozati javaslat benyújtását. *(Szavazás.)* 18-an. Kik tartózkodtak? *(Szavazás.)* 3-an. Kik szavaztak nemmel? *(Szavazás.)* 5-en. Így tehát a bizottság úgy döntött, hogy benyújtja az önálló indítványt.

Gruber Attila képviselő urat kértük föl az előterjesztés képviseletére, s természetesen mindenkinek lehetősége lesz az egyéb szabályok alapján hozzászólni.

Elnök asszony, köszönöm szépen; elnök úrnak is köszönöm szépen ismételt a megjelenést. További szép napot, jó munkát kívánok!

Tisztelt Bizottság! Tekintettel arra, hogy itt van Hörcsik elnök úr, és miniszteri meghallgatást tart a bizottsága, ezért az a javaslatom – és kérem, támogassa ezt a bizottság –, hogy az eredeti napirendi javaslatban 8. pontban rögzített, az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló jelentést, illetve határozati javaslatot tárgyaljuk. Kérdezem, az ügyrendi javaslatához van-e kérdés, észrevétel. *(Nincs.)* Ki támogatja ezt az ügyrendi javaslatot? *(Szavazás.)* A bizottság többsége támogatta.

a) Az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló rendelettervezet vonatkozásában a szubszidiaritás elve érvényesülésének vizsgálatáról, valamint az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés (J/12694. szám); b) Az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló rendelettervezet vonatkozásában a szubszidiaritás elve érvényesülésének vizsgálatáról, valamint az indokolt vélemény elfogadása feltételeinek fennállásáról szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat (J/12695. szám); az Európai ügyek bizottságának önálló indítványa; együttes általános vita

Így tehát soron következik az Európai Ügyészség létrehozásával kapcsolatos két javaslat együttes általános vitája.

Parancsoljon, elnök úr! Egy kérdésem lenne csak, hogy a pénteken kiküldöttekhez képest történt egy változás: annak van-e bármilyen technikai jelentőségen túli tartalmi jelentősége?

Elnök úré a szó.

Dr. Hörcsik Richárd szóbeli kiegészítése

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), az Európai ügyek bizottságának elnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Először is szeretném megköszönni a bizottságnak, hogy lehetővé teszik, hogy az általunk jegyzett bizottsági önálló indítványt, illetve az ehhez kapcsolódó határozati javaslatot, amelyet pénteken képviselőtársaim megkaptak, röviden kiegészítsem és összefoglaljam.

Elnök úr, a pénteken benyújtott javaslatokhoz képest nem történt változás, úgyhogy az a szöveg megegyezik azzal, amit most szeretnék majd a Ház elé terjeszteni.

Tisztelt Bizottság! A szubszidiaritási elv vizsgálatának lehetőségét, mint képviselőtársaim nyilván tudják, a lisszaboni szerződés biztosítja a nemzeti parlamentek számára. Tehát az egyes uniós kamarák az uniós döntéshozatalnak már a korai szakaszában

jelezhetik esetleges kifogásaikat az uniós javaslattevőknek, és együttes fellépés esetén azt akár módosíthatják vagy akár annak a javaslatnak a visszavonását is el tudják érni. Éppen ezért fontos az előttünk lévő előterjesztés; azt is mondhatnám, hogy történelmet ír a Magyar Országgyűlés.

Ennek az eljárásnak kettős célja van. Egyrészt a nemzeti parlamentek közvetett bevonása az uniós döntéshozatalba, azért, hogy szükség esetén megakadályozhassák, hogy az uniós jogalkotó intézmények átruházott hatásköreit túllépjék. Másodszor a tagállami szuverenitást megtestesítő parlamentek öröködjének afelett, hogy az Unió csak a ráruházott hatáskörök keretei között járhatson el. Éppen ezért az Országgyűlésben a szubszidiaritásvizsgálat egy különleges parlamenti eljárás, amelyben a mi bizottságunk, az Európai ügyek bizottsága kezdeményezheti, hogy az Országgyűlés a szubszidiaritás elvének sérelmét megállapítható határozatot fogadjon el.

Tisztelt Bizottság! Én úgy hiszem, csínján kell bánni ezzel az eszközzel. Álláspontom szerint a szubszidiaritásvizsgálat egy olyan különleges eljárás, amelyet kiemelkedően fontos ügyek során érdemes alkalmazni. Az egyeztetési eljáráshoz hasonlóan tehát szelektálni kell a nagyszámú uniós javaslat között, amit például a mi bizottságunk hetente vagonszámra kap. Csak akkor kell a szubszidiaritás elvét ilyenformán vizsgálni véleményünk szerint, ha egy uniós javaslat társadalmi-gazdasági következményei indokolják, vagy éppen, ne adj' isten, az államszervezet működését alapvetően befolyásolja. Jelen esetben ez utóbbiról van szó, merthogy a javaslat a magyar ügyészség működését érintené alapjaiban.

Tisztelt Bizottság! Röviden összefoglalva tehát, a mai vizsgálatunk tárgya, az európai ügyészségről szóló tanácsi rendeletervezet a bizottság elé terjesztett jelentéstervezet és személyes megítélésem szerint is egy ilyen uniós javaslat. Kétségtől alapszik, hogy a magyar ügyészség függetlenségét, szervezetét és működését. Nyilvánvaló az is, hogy a tervezet jelen formában történő elfogadása esetén Magyarország Alaptörvényét és a büntetőeljárás kódexét is módosítani kellene.

S végül a jelentésről néhány szót, három mondatot, ami a következőket állapította meg, illetve amit az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága elfogadott. A jelentés megállapítja, hogy a szubszidiaritás elvének sérelme megalapozott, mert az európai ügyészség kizárólagos hatáskörgyakorlása túlterjeszkedne az Európai Unió működéséről szóló szerződés 86. cikkében biztosított általános felhatalmazáson. Aztán az európai ügyészség szupranacionális modellje aránytalanul korlátozná a büntetőjog tekintetében meglévő tagállami szuverenitást. A javaslat nem igazolja kielégítő módon, hogy az európai ügyészség eljárása a jelenlegi helyzetnél ténylegesen hatékonyabb lenne. S végül, az uniós fellépés tényleges hozzáadott értéke a javaslatban vázolt modell mellett nem nyilvánvaló.

A fentiek alapján az Európai ügyek bizottsága a Házaszabály 130/D. §-ának megfelelően délelőtt lefolytatta a szubszidiaritásvizsgálatot, és álláspontom szerint megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy az európai ügyészség létrehozásáról szóló tanácsi rendeletervezet sérti a szubszidiaritás elvét.

Ezért kérem tisztelt elnök urat, a bizottság tagjait, támogassák a jelentés és az azt elfogadó határozati javaslat általános vitára való alkalmasságát.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Staudt Gábor képviselő úr a szó.

Hozzászólások

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Maximálisan támogatjuk ezt a határozati javaslatot. Ahogy azt már egyébként kifejtették a Jobbik képviselői a szakszabályban, az Európai ügyek bizottságában is, illetőleg

azóta a sajtóban is elhangzott a részünkről, hogy mik azok a veszélyek, amelyek egy ilyen európai ügyészség felállításával létrejönnek.

Két mondatban azért érdemes elmondani, hogy itt az Unió, illetve a Bizottság egy olyan ügyészi szervezetet szeretne létrehozni, amely sokkal inkább a szövetségi államok rendszereire hasonlít, most lehetne akár az FBI-t hozni amerikai példaként. Az Európai Unió nem szövetségi állam, és mint ilyen, az európai ügyészség egyfajta kizárólagos jogkörökkel és határon átnyúló jogkörökkel nem hozható létre. Örülünk neki, hogy az Országgyűlés gyakorolja egyrésről azt a jogát, amelyet a lisszaboni szerződésben némileg kiterjesztöbben a nemzeti parlamentek felé megadott a lisszaboni szerződés. Örülünk, hogy egy ilyen határozat meghozásra kerülhet. Hozzáteszem, hogy az Európai Tanácsban is elvárjuk a kormányzat vétóját, lévén, hogy egyhangú döntés szükséges ennek a véghezviteléhez, tehát két fronton is meg lehet vívni ezt a háborút.

Azt viszont látni kell – és itt visszatérek a konkrét témára –, hogy maga az európai ügyészségnek a létrehozása, bár itt a szubszidiaritás a hivatkozási alap a magyar parlament részéről, és ezt a jelentések és a rendelkezésre bocsátott magyarországi háttéranyagok is leírják, nagyon helyesen, egyrésről a magyar büntetőeljárásnak az elveit és a büntetőeljárás törvényeket, a magyar alaptörvényt ugyanúgy sértik ezek a rendelkezések, ahogy egyébként az európai uniós szerződéseket is ugyanúgy sértik, mivel felhatalmazás nem szerepel egy ilyen mélységű szövetségi ügyészség létrehozására.

Egy példával zárnam, hogy esetleg könnyebben érthető legyen, aki nem tudta átolvasni ezeket a háttéranyagokat: nemcsak arról van szó, hogy az Európai Unió az EU pénzügyeit kívánja megvédeni, hanem egy olyan szervezetet hozna létre, amelyik utasíthatja az adott tagországnak a szerveit, így akár Magyarországon vádat emelhetne, mondjuk, a magyar bíróságok előtt, bizonyos esetekben kizárólagosan tehetné meg ezt a vádképviseletet és az utasításadás jogát. És ami még elborzasztóbb, hogy tulajdonképpen a Bizottság terve alapján minden adathoz hozzáférne, minden magyarországi adatbázishoz hozzáférne, ráadásul elég lenne belengetni az Európai Unió pénzügyi érdekeinek sérelmét vagy annak gyanúját – könnyen belátható, hogy ezt gyakorlatilag bármire rá lehet húzni. És hogy azokkal az adatokkal mi történne ezek után, a készletre begyűjtött adatok törlésre kerülnek vagy nem, vagy valóban felmerült-e a sérelme az EU pénzügyi érdekeinek, ez már tulajdonképpen ellenőrizhetetlen lenne. Tehát a javaslat, ki kell mondanunk, komoly nemzetbiztonsági kockázatot is rejt Magyarország számára.

Maximálisan támogatjuk tehát, hogy minden fronton tiltakozzunk az ilyen formában való elfogadása ellen. Köszönöm.

ELNÖK: Bárándy képviselő úré a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Gondolom, itt az „örömmel” szót nem érdemes mellé tenni, de mindenesetre látható, hogy ennél a példánál is a kormány és a kormánypártok egy platformra kerülnek a Jobbikkal az Unió-ellenesség vonatkozásában. A magam részéről ezt szomorúan látom, de ennek egyre több bizonyítéka válik, én azt gondolom, nyilvánvalóvá.

Önmagában a sokszor emlegetett, Hörcsik elnök úr által emlegetett szubszidiaritás szó érdekesen hangzik a Fidesztől, ha megnézzük azt, hogy Magyarországon belül ezzel a fogalommal miként bántak. És én ezt értem, és nem kell megvilágítani, hogy a magyar értelemben vett szubszidiaritás és az uniós értelemben vett szubszidiaritás között különbség van, de lényegét tekintve ez a két kifejezés mégis hasonló mindkét vonatkozásban. Akkor, amikor az önkormányzatok Magyarországon oly mértékben lettek eljelentéktelenítve, és fölérjük helyeztek egy kormányzatot képviselő komisszárt, akit kormány megbízottnak hívnak,

akkor elég érdekes azt hallgatni, hogy a Fidesz a szubszidiaritás híve. Mert úgy tűnik, hogy mégsem az.

Én értem azt, hogy most miért diktálja a Fidesz érdeke azt, hogy ezt a határozatot elfogadja az Országgyűlés, és ilyen ügyészség ne jöjjön létre. Egész egyszerűen, és mindenkitől elnézést kérek, de ez valóban egy politikai megnyilvánulás lesz. Akkor, amikor önök azzal biztosítják a saját mentességüket, vagy azzal tervezik, hogy egy, a Fideszhez végtelenül lojális legfőbb ügyészt neveznek ki kilenc évre, akinek a mandátuma egyébként még meg is hosszabbodhat, biztosítva ezzel azt, hogy azokat a lenyúlásokat, amelyeket kormánypárti képviselők elkövettek most az elmúlt időszakban, sok mindenre lehet itt gondolni, a trafikügytől a földügyeken keresztül sok minden másra, amiben egyébként adott esetben érintettek lehetnek európai uniós támogatások és uniós pénzek, ott ez a biztonság megmaradjon önöknek. Ez megmaradjon önöknek. Magyarán szólva, ne legyen olyan ügyészség, amelyik önöket az elévülési időn belül felelősségre akarná vonni. Ez szerintem ennyire egyszerű politikai megfontolás. Értem én a szakmai indokokat, amelyeket Hörcsik elnök úr elmondott, de hogy e mögött a döntés mögött nem a szakmai indokok állnak, hanem ez a politikai döntés, az hót biztos! Az nagyon biztos! Az, hogy utána egyébként megkeresik-e a szakmai érveket, azt én értem; nyilvánvalóan mindent meg lehet érvelni, meg annak az ellenkezőjét is. De hogy a politikai motiváció biztos, hogy az volt az önök részéről e tekintetben, hogy ne legyen olyan vádhatóság, amelyik önöket felelősségre tudná vonni – és itt most az itt ülőktől, azt gondolom, körbenézek, mindenkitől elnézést kell kérni, mert nem önökre gondolok, hanem a termen kívül ülő fideszes kollégákra –, én azt gondolom, ez tarthatatlan és elfogadhatatlan. Úgyhogy mi biztos, hogy nem támogatjuk ennek a javaslatnak az elfogadását.

Köszönöm.

ELNÖK: Ipkovich képviselő úré a szó.

DR. IPKOVICH GYÖRGY (MSZP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Hát, valóban van annak egy kis bája, amikor önök a szubszidiaritást kezdik óvni, abban az időszakban, amikor az elmúlt három évben végül is a kormány valamennyi döntési jogkört maga alá söpört, lenullázva ezzel egyébként önkormányzatokat és más szervezeteket. Szóval, egy kicsit nekem is úgy tűnik, hogy nem innen fúj ez a szél. Önök nem nagyon foglalkoznak a szubszidiaritással. Egyébként ebben a konkrét esetben foglalkoznak, mert ez érdeksérelmet jelent, valóban. Nem kívánom Bárándy képviselőtársam indokait megismételni, de egyetértek velük, és én is úgy látom, hogy az a lehetőség, hogy itt az önök által kinevezett legfőbb ügyészen és az alá tartozó szervezeten túlnyúló ügyészi szervezetről beszéljünk, a legnagyobb sérelmet okozza önöknek.

Ennek ellenére azt kell mondanom, azt meg kell szoknunk a mostani világban, hogy előbb-utóbb azoknak a szervezeteknek, amelyekhez mi ilyen-olyan szerződéssel kötődünk, bizony igénye nyílik arra, hogy ezeknek a szerződéseknek a betartásáról ők számot kapjanak, illetőleg konkrétan vizsgálatokat folytathassanak. De még ezen túl is, a már meglevő integráció írhat elő, hozhat olyan helyzeteket, amikor egy ilyen szervezetnek bizony konkrét feladatai vannak. Most mondjam önöknek a MOL-ügyet, amikor az egyik tagország kiad egy körözést, illetve elfogatóparancsot egy másik ország állampolgára ellen, az meg azt mondja, hogy szerintünk meg ártatlan? Ez minimum azt a helyzetet tükrözi, hogy itt bizony olyan konfliktusok adódhatnak, ami megoldásra vár. Ezeket a megoldásokat a mostani szervezeti rendszerek képtelenek kezelni. Meg kell kísérelnünk olyanok létrehozását, aminek a keretén belül ezekre választ lehet adni. Én már a Safarov-ügyet nem is hozom elő, de azért a törvénykezés meg az ítéletek végrehajtása során is lehetnek azért olyan közös feladatai

Európának, ami mondjuk, ezeket az anomáliákat kiszűrhetné, hogy mondjuk, politikai biznisz tárgyává tegyük egy baltás gyilkos szabadlábra helyezését.

De most nem akarok ezekbe a dolgokba belemenni. Azért hoztam fel őket, hogy érzékeltessem, igen, lesznek olyan feladatok az együttélésünk során, és akkor még nem beszéltem az uniós pénzelosztásokkal kapcsolatos problémakörről, amelyek azt igényelhetik, hogy ezt egy független, a nemzeti hivataloktól független szervezet vizsgálja, nyilván abban a körben, amelyben ezek a problémák felmerülhetnek. Ezért én azt a merevgörcsöt és azt a merev elutasítást, amelyet önök itt mutatnak, csak annak tudhatom be, hogy nem igazán akarják azt, hogy az önök köreit zavarja egy ilyen közös uniós szervezet.

A magam részéről támogatom ennek a szervezetnek a létrehozását.

ELNÖK: Vas Imre képviselő úr a szó.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak arra hívnám fel képviselőtársaim figyelmét, hogy különbség van a között, hogy valaki Európai Unió-ellenes, és a között, hogy ha az ország tagja egy szervezetnek, akkor bele szeretne szólni annak az ügyeibe. S van egy harmadik verzió, amelyet véleményem szerint az MSZP képvisel, ez pedig az, hogy mindent, amit az Európai Unió szervei kitalálnak, igyekeznek jóváhagyni, gyakorlatilag mindenféle kontroll nélkül.

Szerintem a középút a helyes: hogy ha egy szervezetnek tagja vagyunk, akkor annak szőlünk bele az életébe, mondjuk el a véleményünket. És ez az előterjesztés véleményem szerint erről szól.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Gaudi képviselő úr a szó.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Hát, a valóság ennél sokkal színesebb, tisztelt Vas képviselőtársam, tehát nem ennyire egydimenziójú, ahogy azt be tetszett állítani a Jobbik Európai Unióval kapcsolatos álláspontjáról szólóan. *(Dr. Vas Imre: Én egy szóval nem beszéltem a Jobbikról!)* Hát, igen, mi ezt magunkra vettük. *(Derültség.)* Hiszen például, ahol lehetne értelme az integrációnak, mondjuk, egy jogerős magyarországi bírósági ítélet végrehajtása Nagy-Britanniában – amely London most már az ötödik vagy harmadik legnagyobb magyar város, elég sokan élnek ott –, jelentem, ebben abszolút nem működik az Európai Unió. Körülbelül három év alatt sem lehet eljutni oda, hogy egy magyar jogerős bírósági ítéletet végrehajtsunk. Tehát az Unió ott nem működik, ahol kellene, és ott próbál működni, ahol nagyon nem kéne.

Én is, azt kell mondjam, nagyon örülök annak, hogy a kormánypártok végre meg mertek fogalmazni jogi összefüggésrendszerben is markáns véleményeket, tehát nemcsak a politikai színpadon, hanem itt konkrétan ebben a szubszidiaritási ügyben is. Kimondja a határozati javaslat, hogy sérti az európai ügyészségről szóló rendelettervezet a szubszidiaritás elvét. S hozzá kell tennem, nagyon örülök ennek a forradalmi hangütésnek. Mi ezt úgy tekintjük, hogy kicsit a mi édesgyermekünk is ez a gondolkodás, mármint nemzeti radikálisoké. Ugyanis 2010-ig vagy 2011-ig, tehát amikor megindultak a Magyarország elleni európai uniós támadások, addig minden bevett parlamenti párt gyakorlatilag szalutálva, gondolkodás nélkül hajtott végre mindent, amit az Európai Unió óhajtott vagy még talán nem is gondolt, de már végre is hajtották. Konkrétan egy példát szeretnék mondani: lisszaboni szerződés. Nem tudom, ki volt itt, hadd kérdezzem meg kedves képviselőtársaimat, az itt ülők közül ki volt az, aki – úgy klasszikusan, ahogy az volt, kvázi elolvasás nélkül – megszavazta a lisszaboni szerződés ratifikálását. Kérem a bátor kezeket, hogy tegyék föl – nem látok egyet sem... Pedig biztos, hogy volt. *(Dr. Ipkovich György: Mert úgy szavaztunk, hogy el lett*

olvasva!) Hogy? El lett olvasva – mondja Ipkovich képviselőtársam. Hát, ő szorgalmas volt – én sokaktól úgy hallottam, hogy nem olvasták el azt a körülbelül vaskosan 3-4 ezer oldalt, ami ez a teljes csomag... Meg sem kapták – mondja Rubovszky képviselőtársam. (*Derűltség.*) Tehát rosszabb a helyzet, nemhogy el sem olvasták, hanem meg sem kapták – viszont megszavazták.

Azért ne felejtjük el, hogy az európai ügyészség intézményét a lisszaboni szerződés irányozza elő, kedves képviselőtársaim! Tehát egy olyan szerződési rendszerből fakadó rendszerelem, amelyet Szájer József úgy mutatott be az Európai Parlamentben egy felszólalásában, hogy végre megvan a megoldás a laptopomhoz; lemerült a laptopom, de most egy új szoftver van, a lisszaboni szerződés, és ez most újraindítja az európai laptopot, és ezzel most szárnyalni fog az Európai Unió. Kérem tehát, legyünk picit realisták, mármint eurorealisták – és ebben igaza van egyébként Vas Imre képviselőtársamnak és Orbán Viktor miniszterelnök úrnak is, amikor azt mondja, hogy aki eurorealista, az kritikákat fogalmaz meg. Konkrétan itt a rendelettervezettel kapcsolatosan én is úgy gondolom egyébként, hogy hozzáteszem, nagyon helytelen az, ha az európai uniós pénzeket eltapsolják, pártcélokra vagy pártszempontok alapján osztogatják-fosztogatják; ez nagyon nem jó, és vannak Magyarországon ilyen jelenségek, ezt mondjuk ki. És voltak ilyen jelenségek, pláne, nagyon nagy számban 2002-2010 között, LEADER-program, én nem tudom, milyen program; szerintem órákon át sorolhatnánk, kutyakozmetikák létesítése uniós pénzekből – nagyon színes fantáziavilág volt itt annak idején ezekből az ügyekből. Nem emlékszem, hogy olyan nagyon sok ember ezért börtönbe került volna, pedig kellene hogy börtönbe kerüljenek, mert az európai uniós pénz a köztudattal ellentétesen nem európai uniós pénz, kedves képviselőtársaim, az magyar pénz, az a magyar adófizetők pénze, az a mi pénzünk! Tehát aki eltapsolja az európai uniós pénzt, az a magyar adófizetők pénzét tapsolja el, hiszen végül is csak egy részét kapjuk vissza a befizetéseinknek. És ne nyissuk meg a vitát, hogy nettó befizetők vagyunk-e vagy bruttó, tehát vesztes-nyertesek vagyunk – abszolút vesztesek vagyunk. Ez egy más vita, de évekkkel ezelőtt minket már kivégeztek gyakorlatilag, és úgy toltak be minket az Unióba, levágva a végtagjainkat, életképtelen formában szinte. De a lényeg az, hogy igenis, ez egy helyes cél, ha nem engedjük, hogy az uniós pénzeket eltapsolják, viszont ezt jelen esetben egy helytelen eszközzel próbálja megkísérelni az Európai Bizottság. Éppen ezért helyes az az álláspont, hogy sérti a szubszidiaritást valóban egy olyan ügyészi szervezet létrehozása, amely bünyügyi nyomozást folytathat, utasítást adhat a magyar ügyészségnek, és a többi.

Viszont nagyon várnám emellett azért azt a javaslatot, én két javaslatot várnék a kormánypártok részéről. Az egyik javaslat az, hogy akkor mi lenne az a megfelelő eszköz, ami az európai uniós pénzek tisztességes, korrekt, rendeltetésszerű felhasználását garantálja. Egyébként vannak ilyenek, például az OLAF tudomásom szerint ilyen, a Csalás Elleni Hivatal például nyomoz is volt jobbikos európai parlamenti képviselő ügyében is, Szegedi Csanád ügyében is. Tehát nincs mit takargatnunk ebben. (*Dr. Papcsák Ferenc: Egész Bulgáriát vizsgálja.*) Tehát vannak ilyen ügyek, és nagyon helyes, ha nyomoznak ilyen ügyekben, és majd a végén, nyilván az ártatlanság vélelmének lefolytatásával, döntések születnek. Tehát vannak ilyen eszközök. Jelen esetben, ha már ilyen kreatívak vagyunk, akkor tegyünk javaslatot arra, vagy tegyenek a kormánypártok tényleg javaslatot arra, hogy mi lehet ez a jó megoldás.

A másik, hogy javaslatot várnék arra, hogy találjuk már meg azokat a bűnösöket, akik az uniós csatlakozás kezdetétől fogva tömegesen tapsolták el ezeket az uniós pénzeket. Erre én nagyon kreatív javaslatokat várnék, mert sajnos az elszámoltatás néven forgó javaslat nem vezetett sikerre. Mondom, én egyetlenegy ilyen európai uniós pénzt eltapsoló..., talán egy eset mintha lett volna, valami rémlik (*Dr. Papcsák Ferenc: Visszafizettek 2 milliárdot. Például.*), de az sem volt egy nagyon nagy diadalmenet.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. A vitát lezárom, és így adom vissza elnök úrnak válaszára a szót.

Dr. Hörcsik Richárd válaszai, reflexiói

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), az Európai ügyek bizottságának elnöke: Köszönöm szépen képviselőtársaim hozzászólásait. Nagyon röviden szeretnék válaszolni.

Staudt képviselő úrnak szeretném elmondani, hogy ez az országgyűlési határozati javaslat, amelyet, reméljük, hogy az Országgyűlés el fog fogadni, jogilag nem köti a magyar kormányt az Európai Tanács-ülésem. De jó, ha figyelembe veszi. Abban is szeretném korrigálni, hogy az Európai Tanács-ülésem valóban konszenzusos vélemény kell, tehát egy tagállam is vétóval rendelkezik. *(Dr. Staudt Gábor visszatér az ülésterembe.)*

Bárándy képviselő úrnak szeretném elmondani, hogy ez nem a Fidesznek a találmánya, mi csak egy eszközzel szeretnénk élni. Szeretném elmondani azt, hogy a francia szenátus szocialista elnöke hívott föl bennünket, jó néhány európai tagországgal, például a holland alsóház elnöke, vagy éppen a cseh szenátus elnöke, vagy a brit parlament uniós bizottságának elnöke, William Cash, akivel úgymond napi kapcsolatban állok, ők hívták föl a figyelmet arra, hogy van egy ilyen lehetőség, és éljünk ezzel a lehetőséggel. Tehát én nem látnám a dolgok mögött azt, hogy itt valamifajta Európa-ellenessége lenne a Fidesznek, ráadásul egy platformon a Jobbikkal, hanem mi kizárólagosan azzal az eszközzel szeretnénk élni, amit éppen a lisszaboni szerződés adott a kezünkbe. Ez tehát nem az én fejemből pattant ki, hanem az európai kollégák hívtak fel bennünket ez ügyben.

Nagyon fontos azt is megemlíteni, hogy ez egy lehetőség. Tehát ez nem azt jelenti, hogy ha meg is lesz a 14 szavazat, akkor az Európai Bizottság ezt esetleg visszavonja, de biztos vagyok benne, hogy megváltoztatja, korrigálja a nemzeti parlamentek véleménye alapján.

Egyetlen ilyen eseményről szeretnék említést tenni. Ha jól emlékszem, 2012 áprilisában az úgynevezett Monti II. rendelettel kapcsolatban fogalmaztak meg a nemzeti parlamentek ilyen szubszidiaritást sértő véleményt, akkor ezt visszavonták. Tehát ennek van ereje. Úgy hiszem, fontos a lisszaboni szerződés által adott eszközzel élni, hiszen a szakmában ezt úgy szoktuk emlegetni, hogy a demokratikus deficit: ez azt jelenti, hogy az egyszerű polgárok elfordulnak az európai intézményektől, mert ha nem élünk ezekkel a lehetőségekkel, akkor azt mondják, hogy Brüsszel olyan távol van tőlünk, hogy nem foglalkozunk vele.

Tisztelt Bizottság! Végül Gaudi képviselő úrnak egyetlen mondat. Fölvázolta, hogy mennyire veszteségesek vagyunk az Európai Unióban. Nemrégén tárgyaltuk a zárszámadást, és ott is elmondtam a plenáris ülésen, hogy csak 2012-ben körülbelül 950 milliárd forint a pozitív szaldónk. *(Dr. Gaudi-Nagy Tamás: De nem erről van szó!)*

Köszönöm szépen.

Szavazás a J/12694. számú jelentés általános vitára való alkalmasságáról

ELNÖK: Határozathozatal következik. Kérdezem, ki az, aki támogatja az Európai ügyek bizottságának önálló indítványát, az európai ügyészség létrehozásáról jelentést J/12694. számon. *(Szavazás.)* 21 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 5-en nem támogatják. A bizottság elfogadta azt.

Szavazás a H/12695. számú határozati javaslat általános vitára való alkalmasságáról

Kérdezem, ki az, aki a határozati javaslatot támogatja H/12695. számon. (Szavazás.) 21-en támogatják. Kik nem támogatják? (Szavazás.) 5-en nem támogatják. A bizottság tehát a bizottság indítványait elfogadta.

Köszönöm szépen elnök úrnak.

A nemzeti utasadat-információs rendszer létrehozása érdekében szükséges, valamint a rendőrséget érintő és egyes további törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12614. szám); általános vita

Következik a nemzeti utasadat-információs rendszer létrehozása érdekében szükséges, valamint a rendőrséget érintő és egyes további törvények módosításáról szóló T/12614. számú törvényjavaslat.

Államtitkár asszonyt köszöntöm. Kérdezem, van-e szóbeli kiegészítés, röviden. Államtitkár asszony!

Dr. Magyariné dr. Nagy Edit szóbeli kiegészítése

DR. MAGYARINÉ DR. NAGY EDIT helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Csak igen röviden szeretném önöket tájékoztatni ennek a törvényjavaslatnak a lényegéről.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat a nemzeti utasadat-információs rendszer létrehozásához ad törvényi alapot, illetve egy alkotmánybíróági döntés értelmében a személy- és vagyonvédelmi törvényt módosítja. A Belügyminisztérium uniós pályázatot nyújtott be, amelyet a Bizottság 2013 szeptemberében a nyertes pályázatok között hivatalos értesítés formájában küldött meg. A projekt összköltségvetésének 90 százalékát biztosítja ez az uniós forrás, amely összesen 5 024 673 eurót biztosít az utasadat-információs rendszer létrehozására. Ennek célja az utasadatok összegyűjtését és elemzését lehetővé tevő rendszer, illetve az öt évig történő megőrzést lehetővé tevő rendszer kiépítése.

Nyilvánvaló önök előtt is, hogy az utasadat-információs rendszerek a légi közlekedésben az utasok adatairól összegyűjtött információk hozzáférését teszi lehetővé. Szeretném jelezni, hogy számos ország alkalmazza már ezt a rendszert, például Dánia, Franciaország, Hollandia; több országban elfogadás alatt áll ennek a rendszernek a bevezetése; illetve az Unió nevében az Egyesült Államokkal, Ausztráliával és hamarosan Kanadával is egy ilyen megállapodást kötött, illetve fog kötni. A lényeg, hogy az utasadatokból kinyerhető információk alapján a terrorizmussal kapcsolatban a terrorelhárító szervek bizonyos információkat tudjanak kiszűrni és ennek alapján a megfelelő intézkedéseket megtenni. Hazánkban a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ került kijelölésre ennek az utasadatrendszernek a felállítására és működtetésére. Ezért a szervezett bűnözés elleni fellépésről szóló törvényben indokolt ezeket a szabályokat megalkotni. Szükséges továbbá a légi közlekedésről szóló törvény módosítása is, amely az utasadatok körére is megteremti az adatok átadásának feltételeit.

Tartalmazza még az önök előtt lévő javaslat az Alkotmánybíróság döntése értelmében a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység gyakorlásának korlátozásával kapcsolatos módosítást. Az Alkotmánybíróság ugyanis úgy ítélte meg, hogy bizonyos bűncselekmények elkövetését követően túl hosszú az az idő, amely időszak alatt ilyen tevékenység folytatása nem lehetséges.

A schengeni határ-ellenőrzési kódex módosítása, megváltoztatva a rövid távú tartózkodás számításának módját, ennek az átültetése céljából történik még némi módosítás.

Köszönöm szépen. Kérem, támogassák.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hozzászólásra Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

Hozzászólás

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A kérdésem azzal kapcsolatos, hogy egyrészt itt az anyagban található és elhangzott itt is a minisztérium részéről, hogy már létezik egy olyan rendszer, ami alapján európai uniós állampolgárok adatait Amerikának és a jövőben majd Kanadának is kiadják, kiadhatják. Ez önmagában nem tölt el túl nagy boldogsággal, főleg, hogy Amerika viszonylatában az elmúlt időszak megfigyelési botrányait is figyelembe véve nem feltétlenül vannak ezek az adatok a legjobb helyen. Ráadásul úgy tűnik, hogy sajnos az amerikaiak mindenhez hozzáférnek, amihez szeretnének, még ha nem is mindig legálisan.

A kérdésem – most ezen túl, mert az általános vitában el fogjuk mondani az egyéb véleményünket erről –, hogy ha terrorizmusról beszélünk, és ez a célja a rendszer létrehozásának, akkor például a NAV-adatok igénylését mi indokolja. A NAV-nak a terrorizmuselhárításban betöltött szerepét én nem látom – aztán lehet, hogy van neki. Erre várnám tehát a választ.

Illetőleg hogyan fog megvalósulni az a rendszer, ennek kicsit részletesebb kifejtését kérném, hogy ezeket az adatokat anonim módon, tehát személyazonosításra alkalmatlan módon kell kezelni, és akkor a főigazgató engedélyével lehet ezt visszaalakítani. Ez pontosan hogyan fog megvalósulni? Ha egy szervezet, mondjuk, a TEK kér egy adatot, akkor eleve csak akkor fogják ezeket visszaalakítani, vagy meddig tart úgymond az adatok anonimitása, és mi fogja garantálni, hogy ez valóban így fog működni?

Köszönöm.

ELNÖK: A vitát lezárom. Államtitkár asszonynak adom meg a szót válaszára.

Válaszok

DR. MAGYARINÉ DR. NAGY EDIT helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen. Az Egyesült Államokkal való szerződéssel kapcsolatban kérem, hogy kolléganőm válaszolhasson. A másik két kérdésre megpróbálok én válaszolni.

Nemcsak a terrorizmussal kapcsolatos az utasadat-információk gyűjtése, hanem ezt a szervezett bűnözés elleni munkában is használják, ezért van benne a NAV a hozzáférésben, hiszen a NAV-nak szüksége van a szervezett bűnözéssel kapcsolatos olyan adatokra, amelyek ebből kinyerhetők.

Az anonimitás kérdése úgy néz ki, hogy a 30. naptól lesznek az adatok anonim módon kezelve. Ez azt jelenti, hogy egy technikai elfedést alkalmaznak, tehát egyszerűen eltakarják, kitakarják. És ez az anonim adat az, ami a 30. naptól az ötödik év végéig tárolható és kezelhető.

Engedjék meg, hogy az Egyesült Államokkal és Kanadával kapcsolatos szerződéskötésre kolléganőm válaszoljon.

Köszönöm.

ELNÖK: Tessék parancsolni!

DR. KISNÉ DR. SZABÓ ADRIENN (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Úr! A kérdésre válaszolva: jelenleg technikailag ilyen rendszer Magyarország vonatkozásában nem létezik. Az EU–USA megállapodás közvetlenül a légitársaságokat kötelezi arra, hogy az utasadatokat továbbítsák abban az esetben, ha

transzatlanti utazásra kerül sor, de ez már 2004 óta gyakorlatilag így van, különböző változó formában.

Még egy mondat kiegészítés: például a NAV-nál terrorizmus finanszírozása és cigarettacsempészet vonatkozásában releváns információkhoz juthatnak az utazási minták elemzése révén, illetve sokat segíthet számukra a konkrét elkövetők azonosításában.

Köszönöm.

Szavazás az általános vitára alkalmasságról

ELNÖK: Határozathozatal következik. Molnár Attila képviselő úr Turi-Kovács Béla képviselő urat helyettesíti.

Kérdezem, ki az, aki a T/12614. számú törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak tartja. *(Szavazás.)* 23 igen. Ki nem tartja általános vitára alkalmasnak? *(Szavazás. – Nincs ilyen.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás mellett a bizottság általános vitára alkalmasnak találta.

Köszönöm szépen, államtitkár asszony.

Tekintettel arra, hogy az egyes jogi személyek átalakulásáról, egyesüléséről, szétválásáról szóló törvényjavaslatához vannak itt előterjesztők, kérem, járuljon hozzá a bizottság, hogy ezzel folytassuk a munkánkat. Kérdezem, ki az, aki ezzel egyetért. *(Szavazás.)* Ha jól látom, a döntés egyhangú. Köszönöm szépen. A napirend-módosítást tehát egyhangúlag támogatta a bizottság.

Egyes jogi személyek átalakulásáról, egyesüléséről, szétválásáról szóló törvényjavaslat (T/12095. szám); döntés bizottsági módosító javaslat benyújtásáról, első helyen kijelölt bizottságként

Egy 8 pontos bizottsági módosító javaslat benyújtására teszek indítványt. Kérdezem az előterjesztőt, tud-e kormány- vagy tárcaálláspontra képviselni.

DR. JUHÁSZ EDIT (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tisztelt Bizottság! Tárcaálláspontra tudunk képviselni. Valamennyi módosító vagy nyelvhelyességi, vagy technikai, ezeket támogatjuk.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hozzászólási szándékot nem jeleznek képviselőtársaim.

Szavazás bizottsági módosító javaslat benyújtásáról

Kérdezem, ki támogatja a bizottsági módosító javaslat benyújtását. *(Szavazás.)* 18 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás. – Nincs ilyen.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 7 tartózkodás mellett a bizottság úgy döntött, hogy benyújtja a módosító indítványt.

Köszönöm szépen, ezzel ezt a napirendi pontot le is zártuk.

Egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódó más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/12617. szám); általános vita, első helyen kijelölt bizottságként

Soron következik – közben államtitkár úr meg is érkezett – az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódó más törvények módosításáról szóló T/12617. számú törvényjavaslat.

Államtitkár úrnak adom meg a szót, amennyiben kíván szóbeli kiegészítést tenni. Parancsoljon!

Dr. Gáva Krisztián szóbeli kiegészítése

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon röviden, ezt a büntető tárgyú csomagot alapvetően a joggyakorlat, a jogalkalmazók részéről érkezett különböző javaslatok adták össze. Különböző gyakorlati, élet által kikövetelt módosításokat hajt végre, amelyek részben az ügyeknek a gyorsabb elintézését is szolgálják; másrészt jogharmonizációs jellegű módosításokat szerepeltet a büntető tárgyú törvényekben; illetőleg a szabálysértési törvény módosítása is hozzácsatlakozik elsősorban a büntetőeljárás törvény módosításaihoz. Erre a módosításra a szabálysértési mediáció bevezetése miatt volt szükség, tehát a büntetőeljárás törvényben szabályozott mediációhoz hasonlóan a szabálysértési eljárásokban is lehetővé válna bizonyos ügyekben a mediálás.

Néhány, a közvélemény számára a sajtóban eddig is nagyobb figyelmet kapott módosítás, amelyet tartalmaz a csomag: az Európai Unió egyes intézményeivel szembeni kémkedés tényállási megfogalmazásra kerül a büntető törvénykönyvben; a sportfogadások, sporteredmény tiltott befolyásolására vonatkozó tényállás; továbbá szintén az elmúlt héten az érdeklődés kereszttüzébe került, elektronikus távfelügyeleti eszközök, közkeletű néven a karperec vagy lábperec alkalmazásának lehetősége a javaslat szerint immár nem lenne semelyik bűncselekmény esetében, semmilyen esetben hozzákötve a terheltnek a beleegyezéséhez, hanem a bíróság elrendelése alapján a háziőrizetnek ezt a formáját kell végrehajtani.

Ha bárki részéről van kérdés, nagyon szívesen válaszolok. Kérem, támogassa a bizottság a törvényjavaslat általános vitára alkalmasságát.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy képviselő úrnak adom meg a szót.

Kérdések, hozzászólások

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Helyettes Államtitkár Úr! Az látszik rajta, hogy valóban jött a jogalkalmazótól jelzés, ahogy államtitkár úr jelezte. De én másképp fogalmaznék: egy jelentős része az ügyészség megrendelése. Már megint. És ez lerí erről a törvényjavaslatról.

Emlékeztetem államtitkár urat arra, hogy legutóbb, amikor az ügyészség ilyen és ehhez hasonló megrendelést tett, azt az Alkotmánybíróság gyakorlatilag szinte az összes pontjára nézve alkotmányellenesnek találta és hatályon kívül helyezte. Úgyhogy csak javasolnám, hogy csínjában bánjanak az ügyészségi megrendelésekkel.

Én úgy gondolnám, és természetesen nem azt kifogásolom és nehezményezem, hogy az ügyészség részt vesz a jogalkotási folyamatban, hiszen ugyanúgy, ahogy a Kúriának, az ügyvédi kamarának, a közjegyzői kamarának lehetősége és kötelessége, hogy megtegye. Csak amikor egy törvényjavaslatból az látszik, hogy semmi másról nem szólnak az ügyészséget érintő rendelkezések, mint hogy az ügyészség munkáját megkönnyítsék, számukra további határidőt és lehetőségeket biztosítsanak, akkor én azt gondolom, ez nem egy jó irány. Az elmúlt időszakban, ahány Be.-módosítást idehozott a kormány – vagy idehozott az ügyészség –, mindegyik arról szólt, hogy az ügyészségi hatásköröket bővítik. Olyan szemmel, hogy találni-e esetleg egy olyant, ami most nem erről szól, azt nem tudom megmondani, de a túlnyomó többsége erről szól.

Ha megnézzük azt, tisztelt államtitkár úr, hogy milyen módon változnak a házkutatásra vonatkozó rendelkezések, milyen módon változik a titkos információgyűjtésre vonatkozó rendelkezés; azt, hogy az ügyésznek a 30 napos határidőt, ami az indítvány előkészítésével kapcsolatban áll a rendelkezésére, az ügyészség vezetője további 30 nappal meghosszabbíthatja; ugyanez látszik azon, hogy a másodfokú bíróság mellett működő ügyész

indítványának előkészítésére bonyolult ügyben 30 napos határidőt hagynak, ez további 30 nappal meghosszabbítja. Én azt gondolom, ez megengedhetetlen, főleg, amikor államtitkár úr is utalt arra, hogy milyen károk és hátrányok származnak abból, amikor a büntetőeljárás túl hosszú ideig húzódik. Ez a gyakorlatban egyet fog jelenteni: hogy 30 nap helyett 60 lesz. Nem fog mást jelenteni. Mert ezek a lehetőségek, amelyek a határidő-hosszabbításra vonatkoznak, akár bíróság, akár ügyészség részéről, a gyakorlatban mindig azt eredményezik, hogy meg is hosszabbítják. Legalábbis az én tizenéves védői tapasztalatom erre enged következtetni.

A másik oldala ennek, hogy megint miről van szó? Az ügyész és a nyomozó hatóság között keletkezett iratokról a másolat kiadását nem teszi lehetővé a törvényjavaslat. Miért is?! Miért? Miért kell eltitkolni a nyomozó hatóság és az ügyészség kommunikációját? Azért, ami le van írva, hogy mert más véleményük lehet? És akkor mi van? Ez megint egy olyan elemet iktat be a büntetőeljárásba, amelyik a transzparenciát visszaszorítja, a terhelti és a védői jogokat csorbítja az ügyészi jogkörnek a javára. Erről szólt egyébként az előző három büntető eljárásjogi törvénycsomag is: az ügyészi jogkörök bővültek, a védői és terhelti jogok pedig szűkültek.

Ugyanez vonatkozik a nyomozás határidejének meghosszabbítására. Így az iratismertetés például nem fog beleszámítani ebbe. Ez megint gyakorlatilag azt jelenti, hogy az ügyészségnek kicsit könnyebb dolga legyen, viszont ennek ellentételezéseként a büntetőeljárások további meghosszabbodásának lehessünk majd tanúi.

Én ezekkel a rendelkezésekkel bizonyosan nem tudok egyetérteni, és arra kérem a kormány képviselőjét, hogy gondolja át: ez a tendencia, amelyet most már három és fél éve követnek, azért, mert az ügyészség igen közel áll önökhöz, nem feltétlenül jó. És az a jelenség sem jó, tisztelt képviselőtársaim, hogy az ügyészség folyamatosan megrendeli a saját igényeit a kormánytól, a kormány pedig ezt teljesíti neki. A napnál világosabban kiderült most már a negyedik ilyen törvénymódosítási csomag kapcsán!

Szeretnék egy olyan kérdést föltenni az államtitkár úrnak, hogy az ügyvédjelölt eljárhat a törvényszék ülésén, de ott perbeszédet nem mondhat: ennek a különbségtételnek mi az oka? Én nem látom azt be, hogy mondjuk, aki a bizonyítási eljárás során kérdéseket tehet föl, indítványokat tehet, teljes joggal és teljes felhatalmazással nyilatkozhat az ügyvéd helyett, az utána a végén nem mondhatja el a perbeszédet. Én azt a megoldást tartom helyesnek, hogy törvényszék előtt ügyvédjelölt ne járhasson el, akár egyévi gyakorlattal, akár nem, holott pontosan tudom az ügyvédkollégák hozzáállását e vonatkozásban, hogy túl sok a kítűzés, és mivel egyébként az önök korábbi törvénymódosítása kapcsán a helyettesítésre és a kimentésre gyakorlatilag nincs lehetőség, ezért most egy kvázi ilyen szelepként be akarják emelni azt, hogy jó, akkor járhasson el ügyvédjelölt. Csak, tisztelt képviselőtársaim és tisztelt államtitkár úr, én most sem vagyok híve és sosem voltam és sosem leszek annak, hogy praktikus okokból már megint garanciális szabályokon enyhítsünk. Mert ez megint erről szól. Azért, mert önök egy olyan szabályrendszert alkottak, amely alapján az ügyvédek képtelenek magukat kimenteni, ezért most alkotnak rá egy olyan kiegészítő rendelkezést, mely szerint az ügyvédjelölt is eljárhat. Ezt én elvi alapon nem tartom helyesnek.

Azt pedig kifejezetten következtetlennak tartom, hogyha az ügyvédjelölt egy tárgyaláson végig eljárhat és nyilatkozatokat tehet, de a perbeszédet nem mondhatja el. Ezzel azt jelezniük vagy úgy tünne, mint hogyha egyébként az eljárási cselekménye egy ügyvédnek végig formális lenne, leszámítva a perbeszédet, aminek van tartalmi jelentősége. Mert ez, amit most önök idehozta, gyakorlatilag ezt jelenti. Holott én azt gondolom, és ezt is tapasztalatból mondom, hogy megette a fene a perbeszédet, ha korábban nem tudtak normális kérdéseket föltenni az ügyben, és nem tudtak normális indítványokat megfogalmazni. Ha így jutunk el a perbeszédig, akkor biztosra veheti mindenki, hogy a perbeszéd hatása a nullával lesz egyenlő. Megjegyzem azt is, hogy az ügyvédkollégáknak a, mondjam azt, hogy szinte kivételt nem ismerő véleménye az, hogy a perbeszédnek gyakorlatilag alig van vagy nincs jelentősége a

büntetőeljárások végén; ezzel szemben viszont nagy jelentősége van a feltett kérdéseknek és az indítványoknak. Tehát azt, amit a szakma egyébként vall, azzal az elvvel, azzal a véleménnyel éppen ellentétes ez a törvény, amit most idehoztak.

Úgyhogy én azt gondolom, döntsék el, hogy akarják-e, hogy eljárjon ügyvédjelölt a tárgyaláson, vagy nem akarják, hogy eljárhasson ügyvédjelölt, és ehhez igazítsák hozzá, de akkor egységesen és koherens módon a szabályozást.

A titkos információgyűjtésre már szintén céloztam. Megint azt lehet mondani, hogy most már a negyedik olyan törvény, amelynél tendenciaként figyelhető meg, hogy a titkos információgyűjtésre vonatkozó szabályokat a lehető legjobban szélesítik. Amennyire csak lehet. Éppen eléggé széles körű volt eddig is – most egy picit még szélesebb körű lesz. Gyakorlatilag ott tartunk, hogy bármikor bárkivel szemben bármilyen cselekménnyel és gyanúval összefüggésben gyűjthet információt a NAV-tól kezdve a rendőrségen keresztül az ügyészségig már szinte mindenki – aztán legfeljebb a bíró majd később engedélyezi vagy nem. De az információgyűjtést magát, aminek pontosan tudja mindenki, hogy az operativitás miatt akkor is jelentősége van, ha a bíróság később nem engedélyezi a hivatalos felhasználását, hát, azt már korlátozás nélkül lehet megtenni. Most ezt a kört még egy picit kiszélesítjük. Miért is?! Miért van erre szükség? Azért, mert az ügyészség megint megrendelte, ugye? Remélem, több nagyon jó ötletük nem lesz az elkövetkező fél évben az ügyészeknek, mert kormányváltás idején sokkal könnyebb lesz egy rövidebb törvénymódosítással majd hatályon kívül helyezni mindazokat a Be.-n átvitt rendelkezéseket, amelyeket most beemelnek.

Egyetlen igazán pozitív vonását tudom ennek a javaslatnak tetten érni, ez pedig a közvetítői eljárás alkalmazhatósága a szabálysértési eljárásokban. Ez az intézmény, azt gondolom, a büntetőeljárások során jól bevált, éppen ezért támogatom a magam részéről azt, hogy ez a szabálysértési eljárásban is lehetővé váljon.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Gyüre Csaba alelnök úré a szó.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Mi alkalmasnak tartjuk általános vitára ezt a jogszabályt. Bár némiképpen akár egyet is érthetnénk az előttem elhangzott hozzászólással az ügyészséggel kapcsolatosan, de azt kérdezzük, miért baj az, ha adott esetben az ügyészség kérésére változtatunk jogszabályt, ha az a büntetőeljárásoknak a jobb befejezéséhez, hatásfokának a növeléséhez járul hozzá. Mert akkor ezzel nyilvánvalóan nincs semmiféle probléma.

Alapvetően nagyon sok tekintetben pozitív előremozdulásra utal ez a törvény. Fontosnak tartom kiemelni például a bírák létszámával kapcsolatos módosítást. Egyébként régen is gyakorlat volt az öt bíróból álló tanácsok felállítása, és kifejezetten pozitív elmozdulás az, amikor egyáltalán fölmerül annak a lehetősége, hogy a büntetőeljárás során a bírósági tanácsban – nyilván nem a legalsóbb fokon, de a fölött – lehetőség van arra, hogy a büntetőbírák mellett, amikor nagyon sokszor gazdasági ügyeket tárgyalnak, amihez igazán a polgári jogi, gazdasági jogi jogviszonyok elbírálásához nem megfelelő gyakorlati tapasztalattal rendelkező bírákból álló tanács van, akkor lehetőség van arra, hogy bevonjuk ezeket a bírákat, és ötfős tanácsok járjanak el; ez kifejezetten pozitív előremozdulás.

Nyilván az értesítési címet is megfelelően módosítani kell; ezek technikai előírások.

Az ügyvédjelöltek kapcsán valóban megoszlanak a vélemények. Én azt gondolom, amennyiben nyilván egy törvényszéken egy már bizonyos gyakorlattal rendelkező ügyvédjelölt tudja képviselni a vádlottat, amennyiben tehát ez valóban így van, és az indokolás ezt részletesen tartalmazza, hogy milyen módon, ez az eljárások gyorsításához járul hozzá, és akkor miért ne lehetne ezt bevezetni. Ezt tehát elfogadhatónak tartjuk.

Ugyanígy járműát kutatás esetén, hogy ez házkutatásnak minősüljön, ezzel is egyetértünk.

A poligráfhasználat szintén a nagyobb hatásfokkal dolgozó bíróságoknak ad teret, lehetőséget, hogy még nagyobb hatásfokkal tudjon működni, még jobban ki tudja szűrni tanúvallomásoknál, adott esetben bírói mérlegelésnél; az ellentétes tanúvallomásoknál lehet döntő szerepe ennek, tehát az igazságszolgáltatás hatásfoka fog növekedni. Ezért mi alapvetően amellettt döntöttük, hogy támogatjuk.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Én csak annyit szeretnék mondani, hogy nem tudom, ki kezdeményezte a kormánynál vagy ki nem kezdeményezte, de szerintem sokkal fontosabb az, hogy jó célt szolgáljon, és ez a törvényjavaslat jó célt szolgál. *(Dr. Gyüre Csaba: Igen. Mi is ezt mondjuk.)*

Köszönöm.

ELNÖK: Ipkovich képviselő úr!

DR. IPKOVICH GYÖRGY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én inkább kérdeznék.

Lehet, hogy én rosszul értelmezem, ezért nagyon hálás lennék minden felvilágosításért. Ez a Be. 206/A. § (2) bekezdése olyan értelmet kaphat, hogy „ha a titkos információgyűjtést végző szerv az engedély kereteit túllépte”, akkor kell kezdeményezni a bíróság jóváhagyását. Továbbá úgy is értelmezhető, hogy a nyomozást nem haladéktalanul az információ megszerzésekor, hanem csak akkor kell megindítani, ha a Be. szerint valamennyi feltétele fennáll a büntetőeljárás megindításának. Tehát még nincs büntetőeljárás, de már szerezem az információkat. És ha mondjuk, a büntetőeljárás megindításának az az akadálya, hogy mit tudom én, a mentelmi joggal kapcsolatos nyilatkozatát nem szerezték be az illetékes szerveknek, vagy hasonló, akkor az azt jelenti, hogy vígan gyűjthetem a titkos információt, aztán majd vagy megadják, vagy nem?

Ez kicsit homályos. Kicsit írjuk már jobban körül, hogy miről szól ez a rendelkezés! Tehát a Be. 206/A. § (2) bekezdés. Ezt tehát én jól értem, rosszul értem? Nyugtassanak meg!

ELNÖK: Köszönöm szépen. Határozathozatal előtt zárszóra, illetve a kérdésekre való válaszadásra adom meg államtitkár úrnak a szót. Parancsoljon!

Dr. Gáva Krisztián válaszai, reflexiói

DR. GÁVA KRISZTIÁN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Arra vonatkozóan, hogy a törvényjavaslat megrendelésre készült volna, én nem tudok ilyen megrendelésről. Egy jelentős része a javaslatban szereplő módosításoknak a különböző jogalkalmazó szervektől érkezett, benne van az ügyészség, benne van a Kúria, illetve az OBH. Itt említhetném például az öt hivatásos bíróból álló bírói tanácsra vonatkozó rendelkezést, amely kifejezetten bírósági javaslatra készült; vagy a képviselő úr által jelzett ügyvédjelölt lehetőségét, ügyvédjelöltnek a bírósági eljárásban történő részvételét, amely az ügyvédi kamara részéről érkezett.

De hogy cáfoljam azt, hogy mennyire ügyészségi szándék szerint született volna a javaslat: amire korábban célzott vagy célozhatott törvénycsomag tekintetében, ez éppen ellentétes szabályozást tartalmaz például a jogorvoslatra. Az az ominózus törvényjavaslat, törvénymódosítás fő szabállyá tette azt, hogy csak akkor ismer el jogorvoslati jogosultságot a

Be., ha azt kifejezetten kimondja. Ez a módosítási javaslat most megfordítja ezt, tehát általános a jogorvoslat, és akkor nincs, ha azt a törvény kifejezetten kizárja. Tehát ezzel az ön által említett korábbi törvénycsomaggal éppen ellentétes, a korábbit visszaállító szabályozást tartalmaz garanciális okokra tekintettel.

Az ügyvédjelölt kivétele a védőbeszéd tekintetében. Valami különbség azért csak legyen már a jelölt meg az ügyvéd között; ne legyenek ugyanolyan jogosultságai nyilvánvalóan egy ügyvédjelöltnek; fejezze be a jelöltködést, és akkor utána ő is elmondhatja a védőbeszédet. Alapvetően itt arról van szó, hogy valóban, a sok tűzés miatt bizonyos tárgyalásokon a védő nincs jelen, azokon nem tud fizikailag jelen lenni, akkor azok az eljárások a védő jelen nem léte miatt adott esetben késedelmet szenvedhetnek. Ha valamennyi eljárásban megpróbáljuk biztosítani a védelem lehetőségét az otlétre, akkor ez valamennyi eljárás tekintetében az ütemezést nem lassítja.

Nem értettem igazából a célzást, és a képviselői kérdésre mindjárt válaszolok is, hogy a titkos információgyűjtésnél milyen szélesedés következett volna be. Semmi érdemi változás e tekintetben bármilyen hatályos szabályhoz képest nem született.

A Be. 206/A. § (1) bekezdés b) pontja tekintetében tulajdonképpen a korábbi bírói gyakorlatnak megfelelően pontosítja a Be. szövegét. Korábban, illetve a hatályos szövegben a Be. a „haladéktalanul” szót alkalmazza, ezt a bírói gyakorlat eddig is úgy értelmezte, hogy akkor válik elrendelhetővé a nyomozás, amikor az ehhez szükséges információk begyűjtésre kerültek. Tehát ez igazából korábban egy, ha jól emlékszem, állásfoglalásban vagy BH-ban szerepelt, de a töretlen bírói gyakorlat ezt így azonosította, hogy a „haladéktalanul” kifejezés alatt értette, hogy valamennyi információ, amely az engedélyezéshez szükséges, beszerzésre került. Úgyhogy én ebben megnyugtató választ tudnék adni: a hatályos gyakorlathoz képest semmilyen változás nem következik be, éppen a gyakorlatnak megfelelő kifejezést használjuk.

Köszönöm szépen.

Szavazás az általános vitára alkalmasságról

ELNÖK: Köszönöm. Határozathozatal következik. Kérdezem, ki az, aki egyetért a T/12617. számú törvényjavaslat általános vitára alkalmasságával. (*Szavazás.*) 20 igen. Ki nem ért egyet? (*Szavazás.*) 5-en nem értenek egyet. A bizottság általános vitára alkalmasnak tartotta a törvényjavaslatot.

Vas Imre képviselő úr lesz a többségi álláspont ismertetője. Esetleg kisebbségi vélemény...? (*Dr. Bárándy Gergely: Majd a vitában.*) A vitában, rendben.

Köszönöm szépen államtitkár úrnak és kollégáinak a megjelenést. Tájékoztatom egyben a bizottságot, hogy Gulyás Gergely képviselő úr Rubovszky György képviselő urat helyettesíti.

A Jobbik képviselőcsoportjának megkeresése írásbeli választ igénylő kérdés megválaszolása tárgyában (AIB-120/2013.); állásfoglalás kialakítása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 61. §-a szerinti eljárásban

Soron következik a Jobbik képviselőcsoportjának megkeresése írásbeli választ igénylő kérdés megválaszolása tárgyában. Ebben az állásfoglalásban utalunk egy korábbi, 38/2010-14-es állásfoglalásra.

Kérdezem, van-e kérdés, észrevétel az állásfoglalással kapcsolatban. Gyüre Csaba alelnök úré a szó.

Hozzászólás

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A magunk részéről nem értünk egyet a tervezettel, illetve azt kérjük, hogy Vona Gábor

frakcióvezető úr kérésének megfelelő döntést hozzon a bizottság, és állapítsa meg, hogy Lázár János, Miniszterelnökséget vezető államtitkár válasza a hivatkozott jogszabályok alapján nem volt megfelelő.

Teljesen egyértelmű, hogy Volner János frakcióvezető-helyettes úr a kérdésében, annak is az V. pontjában teljesen konkrét kérdést tett föl. Ebben a kérdésben 73 olyan off-shore vagy off-shore-gyanús cég támogatását emelte ki, amely cégek nagyon komoly támogatásban részesültek, a több tíz millió forintostól a sok száz millió forintos nagyságrendig. Ezek végösszege a 73 esetben nagyon sok milliárd forint sorsáról szól. S bizony álláspontunk szerint teljesen konkrét volt az az V. pontbeli kérdés, amelyre megállapítható a mellékletet képező válaszból, hogy semmilyen válasz, semmilyen érdemi válasz nem érkezett. S álláspontunk szerint az állásfoglalásból éppen az következik, hogy Lázár Jánosnak konkrét választ kellett volna adnia, és ezért nem tudjuk támogatni, hanem kérjük, hogy a bizottság másfajta döntést hozzon.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. További hozzászólási szándékot nem látok.

Szavazás az állásfoglalás elfogadásáról

Kérdezem, ki az, aki egyetért az állásfoglalás-tervezetben foglaltakkal és azt támogatja. *(Szavazás.)* 18-an támogatják. Kik nem értenek egyet? *(Szavazás.)* 2-en. Kik tartózkodtak? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás mellett a bizottság az állásfoglalást elfogadta.

Az MSZP képviselőcsoportjának megkeresése Balczó Zoltán ülésvezető elnök 2013. október 1-jei ülésvezetése tárgyában (AIB-118/2013.); állásfoglalás kialakítása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 61. §-a szerinti eljárásban

Soron következik az MSZP képviselőcsoportjának megkeresése Balczó Zoltán ülésvezető elnök úr 2013. október 1-jei ülésvezetése tárgyában. Az állásfoglalás-tervezet képviselőtársaim előtt itt is ismert.

Kérdezem, van-e kérdés, észrevétel. Bárándy képviselő úrnak adom meg a szót.

Hozzászólások

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Azért nyújtottuk be az indítványt, hiszen én azt gondolom, hogy ha egy levezető elnök tartalmi szempontból minősíti a hozzászólást, akár pozitív, akár negatív élel, akkor azzal megsérti a pártatlan ülésvezetés követelményét. Balczó alelnök úrnak, ha ehhez a témához hozzá kívánt volna szólni, akkor vélhetően lett volna lehetősége arra, hogy kérje, hogy ne ő vezesse az ülést, mert ebben a témában neki konkrét véleménye van. De abban az esetben, ha valaki ülést vezet, a rend fenntartására természetesen jogosult és köteles is, azonban tartalmi véleményt nem nyilváníthat. Balczó alelnök úr ezt a kötelezettséget megsértette, éppen ezért én azt gondolom, nem indokolt az előterjesztett indítvány elfogadása.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gulyás Gergely képviselő úré a szó.

GULYÁS GERGELY (Fidesz): Nincs dátum a benyújtott indítványon, ezért nem tudjuk, hogy Mesterházy Attila október hányadikán írta ezt alá. Ami azért lenne fontos, mert ha ez a múlt héten született, akkor nagyon várjuk ugyanazt az indítványt, amelyben Mesterházy Attila arra kéri az alkotmányügyi bizottságot, hogy Ujhelyi alelnök úrnak a pártatlannak nem minősülő ülésvezetését kifogásolja eseti jellegű állásfoglalásban. Tehát várjuk, hogy a jövő héten ez is megérkezzen az MSZP frakcióvezetőjétől, mert aligha hiszem,

hogy az a minősítő jellegű megjegyzés, amelyet a múlt héten az azonnali kérdések órájában Ujhelyi alelnök úr megtett, az belefér a pártatlan ülésvezetésbe. Sokkal egyértelműbb eset szerintem az, mint ez.

Köszönöm.

ELNÖK: Bárándy képviselő úré a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én azt gondolom, hogy ha Kövér László és Ujhelyi István működését összevetjük, akkor egy lapon nem említhető. *(Dr. Vas Imre: Ebben igaza van! – Derültség.)* És nem úgy, ahogy önök gondolják. Ezt az olcsó poént Vas Imrétől azonnal kinéztem, úgyhogy ezért már a mondatomban jeleztem, hogy nem úgy, ahogy önök gondolják. *(Közbeszólások.)* Hát, ez ennek minősíthető, azt gondolom – de jó, lépünk túl ezen!

Én azt gondolom, tisztelt bizottság, hogy a Fidesznek talán nem azt kellene számon kérni, hogy mi miért nem nyújtunk be egy indítványt, hanem arról tisztességesen dönten, ami benyújtásra került. Ha pedig őket zavarja valami és valakinek a magatartása, akkor nyújtsanak be ők ezzel kapcsolatban indítványt! Mi minden esetben meg is tesszük.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én inkább azt kérem, hogy ha lehet, akkor inkább pont ezeknek az indítványoknak a számát próbáljuk visszaszorítani. Nem azért, merthogy foglalkoznia kell vele a bizottságnak, hanem amiről már egyszer éppen egyébként Bárándy képviselő úrral folytattunk egy szakmai vitát, hogy az ülésvezetésről mit gondolunk. Szerintem az ülésvezetőnek a hatásköre elég tág ebben a körben, semmi esetre sem kiskorú gyermekeknek az óvodában folytatott vitáivá kellene szerintem ezeket az ügyrendi állásfoglalásokat tenni. És ezt most nagyon pró-kontra értem, mielőtt bárki is magára venné.

Szavazás az állásfoglalás elfogadásáról

Mivel további hozzászólási szándékot nem látok, ezért kérdezem, ki az, aki támogatja az állásfoglalás-tervezetben foglaltakat. *(Szavazás.)* 20 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 5-en nem támogatják. A bizottság tehát azt elfogadta.

Egyebek

Az „egyebek” napirendi pont keretében szeretném tájékoztatni a bizottságot arról, hogy amennyiben az európai ügyészség létrehozásával kapcsolatos előterjesztésekhez módosító indítvány érkezik, akkor holnap a határozathozatalokat követően azonnal bizottsági ülést kell tartanunk.

Van-e más bejelentenivaló „egyebekben”? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, akkor ezzel ezt a napirendi pontot lezárom és a bizottság ülését berekesztem.

Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 20 perc)

Dr. Cser-Palkovics András
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea